

žarek dobrote

1/XX
januar
2022

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Je novo leto novo življenje? Je izziv za nekaj novega?
KARITAS 30+

4 ••• Zagovorništvo v skupnosti za zdravljenje odvisnosti
STISKE SODOBNE DRUŽBE

4 ••• Denar reši vse – je res tako?

KARITAS MLADIH

6 ••• Miklavž je obiskal pridne otroke s škofije Novo mesto

6 ••• Ni nam vseeno za sočloveka

7 ••• Pismo za lepši dan

NA OBISKU

8 ••• Brez čuta za sočloveka se ne da
opravljati prostovoljskega dela

9 ••• Skrb za skupno dobro

10 ••• Načrtovati in ustvarjati odprti svet

11 ••• Potrebne so nove oblike vključevanja v družbo
in v zaposlitev

12 ••• Sadovi programa skupnosti MOST

CELJE

13 ••• 30 let Karitas v župniji in občini Polzela

KOPER

14 ••• Srce, ki sprejema v Škofijski karitas Koper

14 ••• Z očetovim srcem

15 ••• Sveti Miklavž obiskal stanovalce
doma starejših občanov Ilirska Bistrica

15 ••• Adventna delavnica in akcija človek
ne živi samo od kruha

16 ••• Človekovo srce načrtuje svojo pot,
a Gospod vodi njegove korake

LJUBLJANA

18 ••• Napake so sestavni del trajnih odnosov

19 ••• Ko duša zaboli

19 ••• Za nami je že 30 let dela za Karitas,
polno skrbi in tudi veliko lepega

20 ••• 30 let delovanja Župnijske karitas Vodice

MARIBOR

21 ••• Sočuten odziv na stisko bližnjega

NOVO MESTO

22 ••• Slišim se – slišim te

22 ••• »Srce ki sprejema« na Škofijski karitas Novo mesto

23 ••• Mladi o ciljih trajnostnega razvoja

24 ••• Tudi če delaš v treh službah, ne moreš preživeti družine

26 ••• Težave se rešujejo s skupnimi močmi pri skrbi za druge

27 ••• Spominjamo se: Pogled v leto 2012

27 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA STRAN in ZADNJA STRAN Zdenka Štiligoj •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marijana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Alenka Mirkac • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

- 10. 1. Nakvač kaj si šal - učenje kvačkanja v
Dnevni sobi ŠKNM ob 9h
- 11.-12. 1. Izobraževanje prostovoljcev - Župnijski dom
Šentjernej
- 13. 1. Pogovor ob knjigi Prerok avtorja Kahlil Gibran
- Dnevna soba ŠKNM ob 9h
- 17. 1. Nakvač kaj si šal - učenje kvačkanja v
Dnevni sobi ŠKNM ob 9h
- 18. 1. Prostovoljno delo na Japonski, potopisno
predavnaje - Dnevna soba ŠKNM ob 9.30
- 20. 1. Pogovor ob knjigi Prerok avtorja Kahlil Gibran
- Dnevna soba ŠKNM ob 9h
- 24. 1. Nakvač kaj si šal - učenje kvačkanja v
Dnevni sobi ŠKNM ob 9h
- 27. 1. Pogovor ob knjigi Prerok avtorja Kahlil Gibran
- Dnevna soba ŠKNM ob 9h
- 31. 1. Nakvač kaj si šal - učenje kvačkanja
v Dnevni sobi ŠKNM ob 9h

Foto: Arhiv ŠK Celje

*Jaslice
pred humanitarnim skladiščem
Škofijske karitas Celje*

tema meseca

JE NOVO LETO NOVO ŽIVLJENJE? JE IZZIV ZA NEKAJ NOVEGA ?

p. Benedikt Lavrih

Novo je novo. Že sama beseda razveseljuje, nara-va besede vse obarva s pozitivnim duhom in hrepenenjem po novem.

Ljudje si želimo marsikaj spremeniti in bi radi začeli na novo. Celo rodili bi se radi ponovno. Kolikokrat rečemo: *Če bi se pa ponovno rodili, bi pa to in to spremenili ali začeli čisto na novo.*

Ljudje imamo danosti, darove, talente za spreminjanje in oblikovanje. Če so ti podprti z željo, da naredimo iz sebe nekaj novega, se v nas začne prebujati pot za dosego le-tega. Vemo, da ne moremo skočiti iz lastne kože, a možnost živeti in delati na novo vedno obstaja in nam je v stalen izziv.

V vsakdanjih pogovorih slišimo, da bi radi spremenili način življenja, da bi začeli vse znova. Ljudje si na primer izberejo novo prebivališče, da bi začeli na novo. Delajo vse mogoče spremembe, a pogosto ne uspejo priti na novo pot. Na novo je treba začeti v naši miselnosti. Spreminjanje načina mišljenja je dolg proces. Poseči moramo tudi v vedenjski vzorec, ki je posledica naše miselnosti. Najprej je treba videti smisel in cilj novega načina mišljenja. Smo prepričani, da bomo zmogli spremembo miselnosti? Je naša volja dovolj močna? So nas dosedanje izkušnje pripeljale do tega, da smo pripravljeni za novo pot, za spremembo?

Delajmo na zmogljivostih, ki jih imamo. Dovolimo, da nam bližnji pomagajo. V pogovoru s prijateljem, vrednim zaupanja, je veliko moči, energije, duha za te korake. Bog naša prizadevanja vidi in nas spremlja. Vse, kar je v nas starega in novega, Bog spremlja in je njegovo, saj smo Božji otroci.

»Z novim letom bo drugače.« Odlično, sledimo temu. Nič ni narobe, če se nekaj časa samo grejemo in ogrevamo za nekaj novega. Naj bo to v našem značaju, v načinu življenja, v odnosu do bližnjih, do sebe, do Boga in do vseh stvari. Naši načrti so potrebni in je prav, da jih imamo, a obstajajo tudi skrivnostni nevidni načrti, ki so Božji. Ne pozabimo nanje!

Naše telo je leto starejše, več modrosti je v nas, več izkušenj, duhovno in telesno smo spremenjeni. Tudi to nas vabi na novo pot in v novo smer. Dana nam je nova možnost in priložnost za nove odločitve. Ljudje se odločamo za nov način življenja ali za določene spremembe. Vse to je povezano z načinom življenja, hranjenja, opuščanja navad in še drugih stvari.

Če imamo v sebi željo, hrepenenje in cilj za spremembo, stopamo na pot nečesa novega.

Ali zorimo, da naredimo neko spremembo, ali smo morda pripravljeni takoj narediti korak? Ljudje smo zelo različni: nekateri z enim samim korakom vstopijo v nov način življenja. Odločijo se in rečejo: »S prvim januarjem ne kadim več.« In jim uspe. To je uspeh in čestitamo jim. Veliko ljudi pa se bojuje s seboj in potrebujejo in porabijo veliko moči za odpoved ter odločitev za novo pot in spremembo. Želje so, hrepenenje tudi, a potrebna je še pot zorenja za odločitev in za spremembe.

Zorenje za korak k novemu načinu in k spremembi v našem življenju potrebuje motivacijo, moč in voljo. Brez stalne želje po novem, drugačnem življenju ne gre. Nujno potrebna pot spremembe je, da nas želja po novem dvigne in nas osvoji. Če ni želje, ni odprtosti za nekaj novega. Želja vedno znova prebujajo, dviga, usmerja. Želje po novem so kot žerjavica, ki tli: ogrevajo našo pot do sprememb in novosti. Naj torej zagori in daje nov ogenj, novo moč.

V človeku je vedno možnost duhovne preobrazbe

Največje spremembe in odločitve za spremembe se dogajajo v duhovnem svetu, ki je v vseh nas. Duh veje, kjer hoče, naš duh je potreben za vse korake v novo življenje. Naše življenje je vedno novo po Božjem Duhu, ki prebiva v nas in nas vodi in spremlja. Bistvo novega človeka je v Božji preobrazbi. Duh osvaja in osvoji, spremeni in oblikuje življenje. Ker je vsepovsod Božji Duh, še posebej v človeku, ki je krona stvarstva, se ta vedno obnavlja. Stvarstvo je živo, Božji Duh veje in v nas dela vse novo. Edina pot za nas je, da smo odprti za Božjega Duha. Utihnimo, prisluhnimo, opazujemo in bomo v njem, Božjem Duhu. On človeka vedno prenavlja in obnavlja. To je čudovita pot, da se prenavljamo in smo »novi, drugačni«.

Želja po novem v naših odnosih

To je največji in najmočnejši izziv v novem letu. Na mnogih področjih doživljamo nebogljenost in nemoč, a izziv, da spreminjamo naše odnose tako do sebe kot do bližnjih in širše skupnosti, je vsakdanje vabilo. Na tem področju smo lahko uspešni. Tu je vedno veliko dela, tu so vedno izzivi. Ljudje smo drug drugemu skrivnost, veselje, radost, pa tudi breme.

Kaj je za odnos vedno potrebno? Ljubezen. Ta je v nas. Bog nam vedno daje, da smo dobri, v sebi imamo srce in toplino. Samo odprimo se. Naša ljubezen je vedno nova. Ta je svetla in nam in bližnjim daje največ veselja.

Oblikovanje odnosa do bližnjih je življenjsko poslanstvo in večni izziv. Kako potrebno je, da se prečiščujemo in očiščujemo za odnose! Začne se v nas. Ali imam dovolj rad samega sebe? Se spoštujem in cenim? Naredim zase vse to, kar mi je dano storiti? Ali

se ob darovih in talentih, ki jih imam, veselim vsega čudovitega v sebi? Se veselim tega, da sem ljubljen?

Ko sem doživel in sam sebi priznal, da sem dobro in čudovito bitje, se v meni poraja nova pot in veselje, da ljubezen prinesem bližnjim. Tako je vsak odnos do bližnjih nov, svetel in vesel.

»Tudi Bog je v nas nov«

Bog nam kaže pot, ki je skrivnostna in je vedno nova. Vedno nas sprejema in spremlja. Z Bogom ustvarjamo vedno nov odnos, ker se spreminjamo in nas življenje oblikuje. Boga iščemo in ga prosimo z vedno novimi molitvami, On pa nam daje vsak dan različna znamenja. Niso vedno ista, so nova. Ta nova znamenja rojevajo v nas prebujenost in začudenost, hkrati pa nas tudi obnavljajo in spodbujajo k novemu pristopu do Boga in do bližnjega. Bog nas ima tako rad, da prihaja k nam v vedno novi preobleki ljubezni. Oh, saj ne moremo verjeti, kako je vse novo, če le želimo videti. Hvala za novo leto! Naj bo torej novo leto veselo in vedno polno goreče ljubezni.

karitas 30+

ZAGOVORNIŠTVO V SKUPNOSTI ZA ZDRAVLJENJE ODVISNOSTI

Katarina Tara Tomšič

Skupnost Srečanje, ki deluje v Novi Gorici v okviru Zavoda Pelikan - Karitas, je terapevtska skupnost, v kateri nudimo pomoč ljudem, ki so se znašli v stiski zaradi raznih zasvojenosti. Posledice tovrstnih stisk so številne in se sčasoma še stopnjujejo, tako da se ljudje srečujejo z izgubo dohodka, imetja in premoženja, skrhani ali celo prekinjeni so odnosi s svojci, kopiciti se začnejo finančni dolgovi, vezavi z njimi tudi razni prekrški in zaporne kazni, posamezniki so potisnjeni na sam družbeni rob. Stiske se sčasoma le še poglobljajo in posamezniki z zasvojenostjo tonejo vedno globlje, tako daleč, da si sami ne morejo več pomagati – in takrat nastopi skrajni čas za strokovno pomoč, kakršno nudimo v naši skupnosti.

Uporabnik Matej, ki je mnogo let preživel na ulici kot zasvojenec od drog, je na naša vrata potrkal v zelo slabem psihičnem in fizičnem stanju. Njegova odvisniška pot je bila zaznamovana z vsakodnevno borbo za pridobivanje denarja za nakup naslednjega odmerka droge. Do denarja je prihajal predvsem s krajo in drugimi kriminalnimi dejanji, za kar je dobil tudi več zapornih kazni. Stanje se je iz leta v leto slabšalo, dokler fizično in tudi psihično ni zmozel več nadaljevati. Ni vedel, kako naj prekine, zbral pa je toliko volje, da je za-

prosil za pomoč, in v Skupnosti smo ga sprejeli z optimizmi rokami. Mateja smo takoj vključili v naš program zdravljenja, mu pomagali urediti osebne dokumente in osebnega zdravnika, na Centru za socialno delo pa smo mu pomagali urediti denarno socialno pomoč za nakup oblačil in obutve. Zdravljenje in rehabilitacija sta potekala odlično, nakar je Matej po slabem letu dni s sodišča dobil poziv za služenje zaporne kazni zaradi preteklih kaznivih dejanj. Matej je bil v zaporu dva meseca, medtem pa smo si zaposleni v Skupnosti močno prizadevali, da bi odrejeno mu zaporno kazen lahko odslužil pri nas v skupnosti in obenem tudi nadaljeval z uspešnim zdravljenjem. Ves trud je bil poplačan, ko je bilo naši prošnji ugodeno: Matej je lahko nadaljeval pri nas, kasneje pa na isti način odslužil še eno zaporno kazen. Skozi celoten proces je Matej aktivno sodeloval v programu, spoznaval in se učil pravih vrednot življenja, spremenil način mišljenja in videnja stvari ter se usposobil za samostojno in odgovorno življenje brez drog.

Zagovorništvo je ključni element pri doseganju socialne pravičnosti in pomaga ljudem, ki so bili zlomljeni in zatirani, da ponovno pridobijo moč in nadzor nad lastnim življenjem. Naše delo se začne že ob vstopu posameznika v program, saj imajo le-ti številne materialne težave, so brez zdravstvene oskrbe, brez stikov s svojci in ne poznajo svojih pravic ter načinov, kako jih uveljaviti. Strokovni delavci jih tako informiramo, spodbujamo in opolnomočimo, da korak za korakom realizirajo vse potrebno in si ustvarijo osnovne pogoje za nadaljnje zdravljenje in boljše življenje.

Katarina Tara Tomšič je strokovna delavka in koordinatorka Skupnosti Srečanje v Novi Gorici, Zavod Pelikan - Karitas

stiske sodobne družbe

DENAR REŠI VSE – JE RES TAKO?

Mateja Debeljak

Pred menoj stoji mladenič, v zgodnjih odrasli dobi, še ne s čisto dozorelimi možgani, le ti zorijo do 24 leta. Šele pri 24-tih letih postaneš biološko opremljen, da se soočaš z vsemi čustvenimi izzivi današnjega sveta. Nekoč zlati deček – odličen v šoli, uspešen na treningih, ... in sedaj zmeden, ne ve kaj bi, kljub svoji inteligentnosti, ne ve, kam bi šel na fakulteto ali bi sploh šel, kaj sam s seboj. Priložnostno dela, niha med jemanjem droge in ne jemanjem. Ko mu postavim vprašanje, kaj si želi v prihodnosti, kaj bi bil nje-

gov cilj, mi odgovori, da veliko denarja. Ko nadaljujeva pogovor, se iz njegovih besed zazna, da v sebi ve, da denar ne prinese izpolnitve. Začutim, da denar iz njegovega pogleda deluje kot najbolj močan – oprijemljiv cilj. Povprašam ga po očetu. Povprašam, kakšen je njun odnos, če se lahko v stiski, ki jo doživlja, obrne nanj. Odgovori mi, da z očetom lahko govori le o vremenu in podobnih malenkostih. Dodam komentar, da to je očetu varno, ostati na površini. On doda, in kaj potem narediš, če se vse življenje pogovarjaš le o vremenu, potem pa ti otrok začne jemati drogo in ti ne veš, kaj bi.

Kot terapevtka, ki dela z ljudmi, kateri sami ali njihovi sorodniki imajo težave z jemanjem prepovedanih drog in ostalimi odvisnostmi (odvisnost od ekranov, odnosov, ...) se tedensko srečujem s težavami današnjega časa, ki se povečujejo in ne zmanjšujejo. Ena najbolj perečih težav je poplitvenje odnosov, kot jaz temu rečem. »Kako si?« »V redu.« »Kako ti?« »V redu.« Ne glede, kaj se dejansko dogaja v nas. Če se to dogaja na cesti med skoraj nepoznanimi ljudmi, ni velik problem ali ga sploh ni. Če pa se to sprenevedanje dogaja v družini, postane prej ali slej manjši ali večji problem.

Sodobna družba s svojim neuravnoteženim razvojem iz dneva v dan deluje po svoji poti, ki je kruta do družinskega sistema. Slogan »denar je sveta vladar« se širi v naše domove, bodisi da si to želimo ali ne. Tako se je potihoma v veliko družin pritihotapila miselnost, da lahko svojim otrokom omogočimo srečno prihodnost, če bomo kot starši poskrbeli za denarni blagoslov. Seveda denar pomeni varnost in je dobrodošel, nujen toda samo do določene mere in uravnotežen z drugimi nematerialnimi dobrinami.

Sedanja družba ne sledi ravnotežju, kapitalizem je pogolten in zelo dobro pozna naše šibke točke. Razslojevanje se je začelo na različnih področjih, tudi izobraževanju. Marsikateri starš začne razmišljati, da če želi, da bo njegov otrok imel dobro izobrazbo, da bo zato potreboval dodatna sredstva. Če je glavno vodilo družbe denar, postopoma tudi zdravstvene storitve postajajo plačljive. Torej kot starš razmišljam, da moram zaslužiti denar, da bom omogočil svoji družini najboljše zdravstvene storitve. Razmišljam v tej smeri, da mora tudi moj otrok imeti denar, ko bo odrasel, da bo lahko imel lepe zobe, da ne bo umrl, če bo dobil bolezen, za katero je čakalna vrsta, ... In tako na vedno več področjih. Pa seveda z razslojevanjem je potrebno pripadati »srečnežem« in imeti tak in tak avto, ki stane toliko in toliko mojega časa.

Kaj se zgodi v intimnem svetu družine. Običajno so te osebe, ki prinašajo »nujno potreben« denar v družino očetje, lahko so tudi mame ali celo oba. Garajo od jutra do večera, se srečujejo z izzivi premagovanja stresa, izogibanja izgorelosti. Domov se vračajo utrujeni, v svojem svetu. Lahko so zelo uspešni v svojem delu, lahko doprinesejo veliko dobrega na različnih področjih, toda doma jim zmanjka energije. Tam pa so njihovi otroci, ki jih čakajo, ki si želijo stika z njimi. In tega stika ni. So kratka vprašanja: »Kako si? Kako je v šoli? ...Uči se, da boš nekoč uspešen.«

Dokler imajo otroci v sebi še živost/nedolžnost, se vprašajo: »Uspešen pomeni to, kar si ti?« Določeni otroci se seveda odločijo in sledijo poti denarja. Svojo odpoved sebi in predajo denarju velikokrat opravičijo z besedami: »Jaz se zabavam v življenju« (To pomeni: imam dober avto, imam dobra oblačila, telefon, ... tudi imam dobro robo – drogo) Določeni kljub vsemu zberejo moč in gredo svojo pot, kljub čustvenem primanjkljajem. In določeni obstanejo, ujeti v past potrošništva, instant užitkov, odtujenosti, praznine, izgubljenosti. To je stranski produkt družbe, ki jo živimo in ki prodira k nam z vso silovitostjo, družba ki pravi: Nakupuješ torej si. To ne pomeni samo, da »skačeš« po trgovinah, to pomeni tudi to, da si stopil na kolo, ki se vedno vrti in propagira služenje denarja z obljubo: denar ti bo prinesel uspeh, denar te bo obvaroval, denar ti bo omogočil boljše življenje, denar... in začneš teči po kolesu kot hrček v svoji kletki.

Človek je odnoso bitje, človek nujno potrebuje stike in odnose, žive odnose, kjer se ne pogovarja samo o vremenu, kjer se gre globlje. Kjer se spregovori tudi o bolečini, ki je del življenja, kjer se joka in smeji, kjer se upa, kjer se govori o teži sodobnega človeka in kljub vsem težavam, se najde drobne točke – lučke lepote, pa naj si bo to objem, dotik, drobne pozornosti, skupna doživetja.

Najboljša prognoza za uspešnega otroka je, da ga znamo občutiti, da znamo slediti njegovim željam in sanjam, čeprav se mogoče ob njih v nas prižge rdeča lučka kapitalizma, ki opozarja, da bo zaslužil premalo denarja, ne bo dovolj uspešen. Da si vzamemo čas zanj, za vse družinske člane in si s tem nahranimo tudi naše možgane, ki za dobro optimalno delovanje potrebujejo kvalitetne odnose.

Bodimo v stiku sami s seboj in z drugimi.

**Mateja Debeljak je zakonska
in družinska terapevtka v Društvu UP*

Članek izraža stališče avtorice in ne nujno tudi uredništva.

karitas mladih

MIKLAVŽ JE OBISKAL PRIDNE OTROKE S ŠKOFIJE NOVO MESTO

Tamara Dvornik

»Sveti Miklavž, sveti Miklavž, pridi z nebes na zemljo.
Pokaži nam vsem svoj prijazni obraz in dolgo srebrno brado.«

6

Tako so peli angelčki, ki so v spremstvu parklja in Miklavža obiskovali otroke. Miklavž je 3. decembra obiskal šest družin, ki so se njegovega prihoda zelo razveselile. Še bolj pa so otrokom zasijale oči, ko so zagledali lepo zavita darila.

Samo miklavževanje smo pripravljali že veliko prej. Mlada Karitas Novo mesto se je že v mesecu novembru lotila priprave na ta dogodek. Petkovi večeri so bili namenjeni načrtovanju: od tega, katere družine bomo obiskali, kako bomo prišli, do daril, pa katero vlogo prevzeti ... Kresale so se ideje in mešale besede. S pomočjo donatorjev smo zbrali darila, jih lično zavili in pripravili za otroke. Strenirali smo tudi Miklavževno pesem, se domenili za prevoz in izvedli akcijo.

Dogodek je uspel. Ne samo, da so bila otrokom razdeljena darila, temveč so zaživele tudi naša načrtovanja in ideje. Med akcijo smo se tudi sami še bolj povezali. To je bila prva akcija Mlade Karitas Novo mesto in vsekakor ne zadnja

young Caritas
MLADA KARITAS

NI NAM VSEENO ZA SOČLOVEKA

Katarina Maček in Zala Šeme

Akcija Miklavževi angelčki 2021, katere glavni namen je v decembrskih dneh obdariti otroke in mladostnike iz socialno ogroženih družin in jim s tem vsaj malo polepšati praznike, je tudi letos uspela. 312 Miklavževih angelčkov je pripravilo kar 538 daril, ki jih je skrbno pregledovalo 17 prostovoljcev youngCaritas in jih v sodelovanju z vsemi škofijskimi Karitas razdelilo otrokom po Sloveniji.

Navdušenje prostovoljcev, ki so v akciji sodelovali, lahko zaznate v njihovih komentarjih spodaj, prepričani pa smo, da je bilo navdušenje otrok ob pogledu na čudovita darila Miklavževih angelčkov še vsaj enkrat večje.

Rad sem del Miklavževih angelčkov, ker tukaj vladajo dobri odnosi, obenem pa so vse organizacijske stvari na svojem mestu. Ko pridem po darila, me vedno pričaka en kup nasmejanih ljudi, čeprav delajo že cel dan, in še preden podpišem vse papirje je moj avto že do vrha naložen z darili in pripravljen za na pot. Obenem srečam še soanimatorje z letovanja Biserov, kar naredi delo samo še bolj veselo. Darila rad razvažam, ker se med vožnjo vedno počutim, da pomagam širiti tisto malo dobrega kar je v nas, po svetu do drugih ljudi. Zato se rad vračam. **(Primož, prostovoljec, ki je poskrbel za prevoz daril)**

Že od samega začetka z veseljem sodelujem pri projektu Miklavževi angelčki, saj zupam svojim kolegom prostovoljcem, ki se vsako leto potrudijo, da vsa darila pridejo v prave roke in razveselijo otroke. Starši so me že kot majhno punčko učili solidarnosti in lahko rečem, da po vseh teh letih še vedno z navdušenjem opazujem, kako se dobro z dobrim vrača. Žal živimo v časih, ko smo z materialnimi dobrinami preobloženi in jih sploh ne znamo ceniti. Za nekoga, ki živi v pomanjkanju, pa lahko že majhno darilo pričara veliko veselje. Miklavževi angelčki smo dokaz, da nam ni vseeno za sočloveka in da znamo odpreti svoje srce za druge. **(Irena, prostovoljka, ki je pripravila darilo)**

Preteklo soboto sem se prvič tudi sama kot prostovoljka udeležila Karitasove dobrodelne akcije in prevzela vlogo Miklavževega angelčka. In bila sem preprosto navdušena nad vso dobroto, ki sem ji bila priča ob pregledovanju daril, ki so jih darovali mnogi prostovoljci. Že ob samem začetku, ko sem zagledala kupe daril sem začutila neprecenljiv občutek. Kako lepo je, ko se ljudje spomnijo na tiste, ki potrebujejo našo pomoč. Vsako darilo je tako sestavljeno individualno in seveda z dodatno merico ljubezni, kar se je lahko čutilo ob pregledu čisto

vsakega darila in so jo zagotovo začutili tudi otroci na jutro, ko so svoja darila odprli. Mislim, da je ta čudovita akcija mnogim družinam omogočila lepši in mirnejši začetek prazničnega decembra. Zagotovo se ji tudi sama priključim še naslednje leto. **(Ajda, prostovoljka, ki je pregledovala darila)**

PISMO ZA LEPŠI DAN

Veronika, Tina, Eva, Neža in Luka

Prostovoljci youngcaritas s pismi polepšali dan mnogim starejšim in osamljenim

Se še spomnite tistih časov, ko smo namesto telefonov polnih sms-jev v roke prejeli ročno napisano pismo. Navaden bel papir, popisan s črkami vendar obogaten z vsebino. V pismih se je našlo vse od voščil in ljubezenskih prigod do najrazličnejših življenjskih zgodb.

Mi pa smo letos pisali tista, za lepši dan. Naš glavni namen je bil, da bi starejšim in osamljenim s preprosto malenkostjo – s pismom polepšali dan, jim pričarali nasmeh na obraz in jih popeljali v tiste dobre stare čase, ko so še sami pisali pisma in potem nestrpno čakali na odgovor.

Akcija Pismo za lepši dan je letos potekala že drugo leto zapored. K sodelovanju se je prijavilo 3315 prostovoljcev. Pisma so pisale vse generacije. Sodelovali so vrtci, osnovne in srednje šole, dijaški in študentski domovi, skavti, taborniki, študentske organizacije, otroci pri verouku, družine, mladinske skupine, zamejski Slovenci, skratka ogromno ljudi dobrega srca. Pisma pa nismo prejeli samo iz Slovenije, ampak tudi iz ostalih evropskih držav kot so Avstrija, Nemčija, Švica, Italija, Španija, Hrvaška, Portugalska, Srbija, Belgija, Nizozemska, Švedska, Luksemburg in Velika Britanija. Na naš naslov je v dobrem mesecu dni od začetka akcije prispelo 4200 starejših in osamljenih. Tako so v teh dneh pisma že prišla oziroma še prihajajo v prave roke.

Na koncu bi se radi iz srca zahvalili vsem prostovoljcem, ker nam je v letošnjem decembru skupaj uspelo pričarati nekaj čarobnega.

DOGAJA se

Prijave za prostovoljce Počitnic Biserov so odprte. V letošnjem letu se priprave na letovanje začnejo že v januarju, zato se zainteresirani hitro prijavite. Več informacij in prijave na

www.youngCaritas.si.

8

MLADI se PREDSTAVIJO

Sem Matija, živim v Mariboru, letos pa sem v Ljubljani začel študirati računalništvo. Kot prostovoljec youngCaritas Maribor imam kar razgiban nabor dela. Zaradi študija v Ljubljani sem žal manj aktiven kot prej ampak vseeno poskušam pomagati kolikor se da. Vsako soboto sodelujem na projektu Dornirana hrana. Poleti ekipa prostovoljcev pomagamo na letovanju za socialno ogrožene družine, kjer skupaj preživimo teden v Portorožu. Redno imamo tudi delovne akcije, občasno pa pomagamo tudi na družabnih dogodkih, kot je bil Klic dobrote. Decembra pa sem začel sodelovati tudi z youngCaritas Slovenija v akciji Kupim igro.

Prostovoljstvo: Že 5 let sem animator na oratorijih v Mariboru in v Slovenskih Konjicah in, če bo študij dopuščal, bom s tem nadaljeval še v prihodnjih letih.

Hobiji: Rad gledam košarko, neizmerno rad igram tarok in nasploh družabne igre s prijatelji, občasno pa gremo tudi športat.

Najljubša hrana: Pohani zrezki z rižem. Načeloma pa je pomembno samo, da je meso :)

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Od vseh lepot Slovenije je skoraj nemogoče izbrati enega, ki je najljubši ampak verjetno najraje grem v Slovenske Konjice.

Najljubša pesem: Lojze Slak – Tetka povejte.

Najljubši kotiček kjer se sprostiš: Najraje se sprostim v družbi dobrih prijateljev. Ko se počutim, da smo skupnost.

Najljubša slovenska beseda: Želélen, saj se mi zdi hecna.

na obisku

BREZ ČUTA ZA SOČLOVEKA SE NE DA OPRAVLJATI PROSTOVLJSKEGA DELA

Marta Podkoritnik

Predstavitev kočevske Karitas

Karitativna dejavnost na Kočevskem ima že dolgoletno tradicijo, saj v takšnem konceptu deluje že 31 let. Prostovoljci kočevske Karitas smo zbrani iz štirih župnij – Kočevje, Stara Cerkev, Kočevska Reka in Fara. Sama beseda karitas pomeni dejavna ljubezen. Pomoč ljudem v stiski je tako vodilo enajstih prostovolj in prostovoljcev, ki smo aktivni na tem področju.

Vsi se po najboljših močeh trudimo ljudem prisluhniti, jih motivirati, biti prijazni, da nas ljudje začutijo in so nas pripravljeni sprejeti. Damo jim vedeti, da v svojih težavah niso sami. Vsak od nas skuša po svojih

sposobnostih in znanjih prispevati svoj delež za dobrobit sočloveka.

Naše delo ne obsega samo razdeljevanja hrane in oblačil, sodelujemo namreč tudi z različnimi ustanovami, kot je Center za socialno delo, obiskujemo oskrbovance v Domu starejših občanov Kočevje, kjer smo imeli pred epidemijo vsak prvi petek v mesecu tudi sv. mašo. Letos smo v sodelovanju s trgovino Hofer Kočevje prvič zbirali tudi hrano za pomoč otrokom in družinam v stiski, kjer so nam pri dežurstvu pomagali

mladi iz naše župnije. Naštete dejavnosti so vpogled v le delček našega dela, saj je karitativnost postala del našega vsakdana.

V zadnjem letu in pol smo bili soočeni s problemi, ki so temeljito vplivali na navade in potrebe ljudi in so marsikoga pahnili na sam rob preživetja. Velikokrat opazimo, da poleg materialnih dobrin ljudje močno potrebujejo toplino, prijazno besedo, da so slišani. Žalostne zgodbe nas ne ohromijo, temveč nam dajejo še večjo moč za naprej. Brez čuta za sočloveka in razumevanje njegove stiske se dela prostovoljstva ne da opravljati. Energija, vložena v karitativno dejavnost, pa je vedno znova poplačana s hvaležnim nasmehom (sv. Vincencij Pavelski). Preprostost je v tem, da delamo vse iz ljubezni do Boga in da imamo pri vsakem svojem delu za cilj le Božjo slavo.

SKRB ZA SKUPNO DOBRO

Barbara Godler

Človekov notranji mir je zelo povezan s skrbjo za okolje in skupno dobro. Kajti če ga živimo pristno, odseva v uravnoteženem slogu našega življenja, v sposobnosti čudenja, ki vodi v globlje razumevanje življenja. Narava je napolnjena z besedami ljubezni, a kako naj jih slišimo ob nenehnem hrupu, ob stalni in tesnobni raztresenosti ali ob kultu navideznega? (papež Frančišek, iz okrožnice Hvaljen, moj Gospod, 225)

O škodljivem vplivu človeštva na okolje zadnja leta veliko beremo, poslušamo po televiziji, radiu, družabna medmrežja so polna oglasov na temo varovanja okolja. Vsak od nas je, ne glede na leta, ki jih šteje, odgovoren in pozoren na to, kako ravna s stvarmi okrog sebe. Otroci se že od malih nog učijo, kako pomembno je, da varujemo naravo in ne onesnažujemo okolja. Vendar ta skrb od nas zahteva kar nekaj truda. Potrebna je motivacija, da delamo spremembe. Da delamo velike in dobre korake v pravo smer. Okolje, narava, v kateri smo, kjer bivamo, je čudovit dar Boga, zato moramo skrbno ravnati z njo. Jezus nas kar naprej vabi, naj bomo zmerni, naj ne kopičimo stvari, naj ne kopičimo materiala. Po drugi strani pa je skušnjava današnjega človeka, da izkorišča svojo okolico in svobodo. Da gre preko meja in pozablja na to, da bi bilo dobro ohraniti čisto okolje tudi za tiste, ki pridejo za nami. Ne mislimo le nase! Papež večkrat ponavlja, naj ne skrbimo samo zase, za ta trenutek, v katerem živimo. Bog nas je ustvaril svobodne, a to še ne pomeni, da lahko živimo brez mej in izkoriščamo svojo okolico..

NAČRTOVATI IN USTVARJATI ODPRTI SVET

papež Frančišek

Vir: Vsi smo bratje, okrožnica papeža Frančiška o bratstvu in družbenem prijateljstvu, Založba Družina

10

Odlomek je iz tretjega poglavja: *Načrtovati in ustvarjati odprti svet*

Enkratna vrednost ljubezni

Ljudje lahko razvijajo nekatera nagnjenja, ki predstavljajo moralne vrednote: pogum, zmernost, marljivost in druge kreposti. A če želimo dejanja različnih moralnih kreposti primerno uravnati, je treba upoštevati tudi, v kakšni meri udeležajo dinamiko odprtosti in povezovanja z drugimi ljudmi. Takšna dinamika je ljubezen do drugega, ki jo vliva Bog. Sicer bi morda imeli le privid kreposti, ki sploh ne bi bile sposobne oblikovati življenja. Zato je sv. Tomaž Akvinski – navajajoč sv. Avgušтина – dejal, da zmernost skopuha ni vedno krepostna. Sv. Bonaventura pa je z drugimi besedami razložil, da druge kreposti, brez ljubezni, s strogostjo ne dopolnjujejo zapovedi, *»kakor jih razume Bog«*.

Duhovno zgradbo človeškega bivanja določa ljubezen, ki je v zadnji presoji *»merilo za končno odločitev o vrednosti ali nevrednosti človeškega življenja«*. Vendar poznamo kristjane, ki mislijo, da je njihova veličina v tem, da svojo ideologijo vsiljujejo drugim, bodisi z nasilno obrambo resnice bodisi z velikim dokazovanjem moči. Vsi kristjani moramo priznavati tole: na prvem mestu je ljubezen; ljubezni ne smemo nikoli postaviti na kocko; največja nevarnost je: ne ljubiti (prim. 1 Kor 13,1-13). Sv. Tomaž nam skuša natančno pojasniti, v čem je ljubezen, ki jo Bog omogoča s svojo milostjo. To razloži kot nagnjenje, ki je osredinjeno na drugega zato, *»ker ga ima za edino sebi enako bitje«*. Čustvena pozornost, ki jo izkazujemo drugemu, nas naravna na zastonjsko iskanje njegovega dobrega. Vse to prihaja iz naklonjenosti, iz spoštovanja, iz tega, kar se skriva v izrazu *»ljubezen do bližnjega«*: ljubljeno bitje mi je »drago«, kar pomeni, da ga imam za veliko vrednoto. In *»iz ljubezni, s katero cenimo določeno osebo, prihaja vsa njej namenjena dobrota«*.

Ljubezen je torej nekaj več kot vrsta dobrih dejanj. Dejanja izvirajo iz nagnjenja, ki je vedno bolj naravno na drugega in ga ne glede na njegovo telesno ali nravno podobo cenimo kot dostojnega, prijetnega in lepega. Ljubezen do bližnjega nas priganja, da mu zaradi njega samega želimo v življenju najboljše. Le če bomo utrjevali takšne odnose, bomo omogočali družbeno prijateljstvo, ki nikogar ne izključuje, in bratstvo, odprto do vseh.

Ljubezen, ki se odpira

Ljubezen nas končno usmerja k vesoljni skupnosti. Nihče ne dozori niti ne doseže lastne polnosti ločen od drugih. Po svoji notranji zakonitosti zahteva ljubezen naraščajočo odprtost, večjo pripravljenost na sprejemanje bližnjega, nikoli končano avanturo, ki vsem obrobim pomaga krepiti zavest o medsebojni pripadnosti. Jezus nam je rekel: *»vi vsi pa ste bratje«* (Mt 23,8).

Potreba, da stopimo onkraj lastnih meja, velja tudi za različne pokrajine in države. *»Vedno večje število medsebojnih stikov in komunikacij v današnjem svetu nam pomaga, da se močnejše zavedamo edinosti in skupne usode narodov. V dinamiki zgodovine vidimo, kljub različnosti etničnih skupin, družb in kultur, semena poklicanosti, da sestavljamo skupnost bratov in sester, ki se med seboj sprejemajo in skrbijo drug za drugega.«*

POTREBNE SO NOVE OBLIKE VKLJUČEVANJA V DRUŽBO IN V ZAPOSLOITEV

Andreja Verovšek

Rad/a bi delal/a.

Sandra je stara 30 let, končala je študij, vendar še ni bila redno zaposlena.

V družbi je pomanjkanje razumevanja do najranljivejših skupin – dolgotrajno brezposelnih.

Cilj ni samo družbena koristnost, ampak človekovo dostojanstvo.

To je nekaj iztočnic, ki so jih izmenjali govorci na sklepni mednarodni novinarski konferenci projekta INVOLVED, ki se zaključuje s koncem leta 2021 in je potekal v okviru evropskega programa sodelovanja Interreg V-A Slovenija – Avstrija (polno ime: Socialno vključevanje preko prostovoljstva in novih oblik zaposlovanja za osebe, ki jih ogrožata nezaposlenost in socialna izključenost). Cilj projekta je bil v družbo vključiti tudi ljudi, ki so dolgo časa brezposelni in živijo v težkih življenjskih pogojih.

»Delo, brezposelnost in ogroženost zaradi revščine ne poznajo meja. Zato smo se leta 2018 združili, da bi se v prihodnosti skupaj soočili s temi problemi,« je vizijo projekta predstavila mag. Christina Staubmann, vodja projekta (Karitas avstrijske Koroške). V čezmejno sodelovanje je moči združilo pet organizacij, poleg vodilnega partnerja Caritas Kärnten še Škofijska karitas Celje, Nadškofijska karitas Maribor, Slovenska karitas in Caritas Steiermark.

Rezultate so predstavili na sklepni novinarski konferenci, ki je 13. 12. 2021 potekala po spletu ob udeležbi projektnih partnerjev, zainteresiranih predstavnikov organizacij in novinarjev. Na njej so podali sklepne misli, ugotovitve in predloge.

Kdo so tisti, ki so pozabljeni in izločeni iz družbe?

Sandra je stara 30 let, zaključila je študij, vendar še ni bila 'resno' zaposlena, razen nekaj ur začasne zaposlitve. Razlog za to sta njena osebna motnja in aspergerjev sindrom. Ko se počuti slabo in je depresivna, lahko naredi le najnujnejše. Sandra se pogosto preveč obremenjuje z okoliščinami, v katerih živi,

želi pa si, da bi bila del družbe, kar bi vključevalo tudi zaposlitev – vendar na način, ki bi ji bil prilagojen.

»Brezposelni ljudje, kot na primer Sandra, imajo trenutno komaj kaj možnosti na trgu dela najti in obdržati zaposlitev. Zato so kot razširitev ponudbe potrebne nove, 'vmesne' oblike zaposlitve,« primer vključene osebe v projekt pojasni mag. Ernst Sandriesser, ravnatelj Caritas Kärnten. »Ljudje želijo delati, in če jim je dana prava pomoč, tudi lahko delajo.«

Znanstvena raziskava

Podobne občutke in stiske, kot jih doživlja Sandra, občutijo mnogi dolgotrajno brezposelni. Čezmejni projekt INVOLVED je s petimi pilotnimi ukrepi in z inovativnimi delavnicami v sodelovanju z deležniki iz politike, gospodarstva, kulture, nevladnih organizacij in civilne družbe raziskal, kako dolgotrajno brezposelne osebe vključiti v skupnost in nekaterim tudi pomagati pri zaposlitvi. Izvedena je bila znanstvena študija, v kateri so projektni partnerji prisluhnili potrebam ranljivih skupin, da bi ugotovili, kako je mogoče stopiti v stik z ljudmi z obrobja družbe in jih spodbuditi k sodelovanju.

Ljudje želijo delati in lahko delajo

V okviru projekta so bili za dolgotrajno brezposelne, ki jim grozi še brezdomstvo, duševne bolezni, zasvojenosti ali so žrtve nasilja v družini, razviti in izvedeni pilotni projekti v vseh petih projektnih regijah.

Slovenska karitas ga je poimenovala »INVOLVED – korak dlje«. Projektna sodelavca **Andreja Verovšek** in **Danilo Jesenik Jelenc** poročata, da so »sprva težko prišli v stik s ciljnim skupinami, kar samo dokazuje, kako oddaljene so od družbe in javnega življenja. Po naših izkušnjah se posamezniki le stežka začnejo vključevati v družbo in potrebujejo veliko časa, da vzpostavijo zaupanje in svetovalni odnos. Tekom srečevanj pa se je izkazalo, da so bili na koncu zelo zadovoljni s ponujenimi aktivnostmi.« Najmočneje sta vključene v pilotni projekt nagovorili kolesarska delavnica in pomoč pri delu na kmetiji. S temi dejavnostmi so razvijali vztrajnost, večšine skupinskega dela, krepili koncentracijo in delovno kondicijo, ki so pomembni elementi pri pridobivanju in ohranjanju delovnega mesta. Sledili so zastavljenim ciljem, da preko prostovoljskega dela pomagajo izstopiti iz izoliranosti, osmisliti in strukturirati čas, pridobiti nove veščine in graditi socialno mrežo. To jim je uspelo in »to nam daje voljo, da nadaljujemo in da naredimo naslednji korak,« zaključuje **Peter Tomažič**, generalni tajnik Slovenske karitas.

Pri izvajanju pilotnega ukrepa v **Nadškofijski karitas Maribor** (»Sprejet napredujem«) so pod vodstvom generalnega tajnika **Darka Bračuna** in projektna sodelavke **Tjaše De Corti** potrdili tezo, da »preko

osebne spremljanje in vključevanje dolgotrajno brezposelnih v prostovoljstvo le-ti pridobijo nova znanja in kompetence, izboljša se njihova samopodoba ter razširi socialna mreža». Od vključenih so prav tako dobili pozitivne povratne informacije.

Osebe so vključevali v vnaprej znane in dogovorjene delovne procese rednih programov NŠKM (Ljudska kuhinja Betlehem, Donirana hrana, Humanitarno skladišče), ob tem so jim najprej nudili usposabljanje ter tudi redno spremljanje s strani strokovne delavke.

»Projekt želimo nadaljevati in razširiti tudi po zaključku projekta INVOLVED z vključevanjem oseb v druge sorodne organizacije – npr. domove za starejše, vzgojne ustanove in druge delovne organizacije, ter tudi s prijavo razvojnega socialnovarstvenega programa,« o načrtih spregovorili Darko Bračun.

V **Škofijski karitas Celje** so s projektom »Vključeni in okrepljeni« nadgradili program Socialnega vključevanja ranljivih oseb v prostovoljstvo, ki ga izvajajo že več let. Uporabnikom so »omogočili individualno spremljanje in jim pomagali, da ponovno pridobijo dostojanstvo skozi druženje, nove socialne stike, občutek koristnosti ob delu, sprejetosti, samoodgovornosti in zmanjševanje občutka osamljenosti,« nadgradnjo obstoječih programov pojasni **Matej**

Pirnat, generalni tajnik, ki je projekt izvedel pod vodstvom strokovnih svetovalk **Saraje Špec** in **Vere Horjak Kravos**.

Prišli so do spoznanja, da bolj kot je oseba oddaljena od trga dela, pomembnejše je individualno spremljanje in iskanje primerne okolice za vključevanje. Delo bodo nadaljevali ter ga nadgradili v center za poslušanje, kjer bodo uporabnikom na voljo različni profili strokovnjakov z raznih področij.

Ob koncu vsi slovenski partnerji ponosno ugotavljamo, da smo z mednarodnim sodelovanjem pridobili veliko znanja na različnih področjih. Izkušnje nam dajejo pogum za nadaljnje delo.

SADOVI PROGRAMA SKUPNOSTI MOST

V skupnostih MOST bomo 31. 1. 2022 zaključili s projektom, ki ga sofinancira Ministrstvo za javno upravo. V dveh letih delovanja smo vzpostavili 8 posebnih skupnosti in spremljanih gospodinjstev za reintegracijo in resocializacijo oseb, ki imajo težave z zasvojenostjo z alkoholom ali drogami. V njih trenutno biva 16 oseb, nahajajo pa se ob Obali in njeni okolici, v Zasavju, v okolici Mirenskega gradu ter Starega trga ob Kolpi. Bivanjske skupnosti delujejo po različnih modelih: model A je bolj odprt, uporabniki si sami najdejo prostor in so svobodnejši, pravila in hišni red postavljajo sami, manj je stikov in podpore s strani strokovnih delavcev. Pri modelu B konzorcijske ustanove zagotavljamo stanovanje in redno spremljanje vključenih, zato so hišna pravila in red postavljeni z naše strani, so strožji in se jih morajo uporabniki držati.

Dinamika v bivanjskih skupnostih je v vaškem okolju nekoliko drugačna kot v mestnem. Povsod pa uporabniki z zdravim življenjskim stilom in medsebojno oporo pridobivajo funkcionalne in druge spretnosti za čim bolj samostojno in zdravo življenje. Nekateri se celo osamosvojijo, kar nas posebej veseli. Ob takem odhodu enega izmed članov nam je le-ta zaupal, da je v obdobju bivanja v Vrtnici in skupnosti MOST zase naredil več kot kadarkoli prej. Povedal je, da bo ostal v stikih z nami, da bo vztrajal v novem načinu življenja in se bo aktivno vključeval v lokalno okolje, kjer bo obiskoval tudi skupine AA.

Zavod Karitas Samarijan oskrbuje štiri skupnosti. V manjši vasi v zaledju Kopra vključena uporabnika živita v idilični vasi, kjer imata najeto hiško. Zadovoljna sta z življenjem v stiku z naravo, kar ju tudi notranje bogati in krepi v abstinenci. Poleg te skupnosti imajo v Bertokih še dve skupnosti, v Strunjanu pa eno.

Pri Zavodu Pelikan – Karitas se je v Starem trgu ob Kolpi skupnost v decembru okrepila z novim članom, skupnost na Razborju se je izpraznila, vzpostavili pa so spremljano gospodinjstvo v okolici Nove Gorice. Dinamika prihodov in odhodov uporabnikov je pri njih intenzivnejša, kar je delno povezano s specifikami zasvojenosti s psihoaktivnimi snovmi, delno pa s tem, da gre za mlajše osebe.

V Društvu Žarek upanja so se člani obeh moških skupnosti v Zasavju dobro povezali med seboj, njihov glavni izziv pa ostaja najti primerno namestitev za žensko bivanjsko skupnost, za katero že imajo kandidatke. V njihovem okolju se je obneslo sodelovanje z občino in CSD-jem, saj so z njihovo pomočjo zagotovili tudi prostore za bivanjske enote.

V konzorciju Skupnosti MOST smo v dveh letih pripravili in izvedli več kot 15 izobraževalnih aktivnosti

in dni odprtih vrat, ki so udeležencem omogočili nadgraditev in poglobitev poznavanja tematik. Poldnevna strokovna konferenca jeseni 2021 je pokazala, da je na področju zdravljenja zasvojenosti na dolgi rok učinkovit zgolj multidisciplinarni pristop in povezovanje različnih strok. Dober obisk na naših dogodkih nas po eni strani veseli, po drugi pa kaže, da je tematika zasvojenosti močno prisoten del našega življenja in jo je treba osvetljevati z različnih zornih kotov.

Z obveščanjem strokovne in zainteresirane javnosti smo pripomogli k večji seznanjenosti s problematiko. Izpostavljali smo različne teme in vsebine: naš strokovni model reintegracije, pomen dolgoročne potrebe spremljanja oseb, ki se trudijo živeti trezno in zdravo, posebnosti različnih tipov zasvojenosti, človeški pristop in vrednote pri delu z zasvojenimi, prilagoditev programa v času covida-19 ...

Vseskozi so vključeni imeli podporo tudi v individualnem svetovanju s strani strokovnih delavcev. Številke ne povedo vsega, a več kot 1500 opravljenih svetovanj je velika podpora, ki so je bile deležne osebe, ki so se vključile v naše skupnosti, pa tudi tisti, ki so se zanje zanimali.

Opravljen analiza stanja reintegracij v Evropi in po svetu, ki smo jo opravili znotraj raziskave, potrjuje naše korake v smeri omogočanja dolgoročne možnosti reintegracije in resocializacije, saj ti ljudje res potrebujejo precej časa, da ponovno vzpostavijo zdrave življenjske vzorce, navade in delovno aktivnost.

Če potegnemo črto, lahko ugotovimo naslednje:

- Povezanost vseh **štirih** partnerskih ustanov se je okrepila.
- Na ravni stanja reintegracije so uporabniki bolj odgovorni, povezani kot skupnost in med seboj ter bolje sodelujejo.
- Na lokalni ravni se učinki kažejo v tem, da so skupnosti bolj umirjene, v njihovi okolici se sedaj zaznava manj konfliktov.
- V okviru mreže SOPA smo bili prepoznani kot pomemben del ponudbe.
- Mreža Karitas je zaznala naš program in delovanje: prejemamo pozitivne odmeve škofijskih karitas Ljubljana, Celje in Maribor.

Veseli smo, da lahko z našim doprinosom izboljšujemo vključenost in samostojnost oseb, ki se trudijo za trezno življenje, ter opozarjamo na njihove potrebe. Še bolj pa nas veseli, da lahko v mreži Karitas dodajamo kamenčke v mozaiku pomoči in sodelovanja.

celje

30 LET KARITAS V ŽUPNIJI IN OBČINI POLZELA

Blaž Jelen

Podžupan g. Miloš Mihael Frankovič je nagovoril obiskovalce v imenu zadržanega župana g. Jožeta Kužnika. Veliko, lepo zapakirano darilo – steklenico vina – je ob 30-letnici Župnijske Karitas Polzela izročil ge. Zdenki Jelen, ki skrbi za administracijo, organizacijo dela v skupini ter povezavo z zunanjimi dejavniki (Škofijska karitas, občina, zdravstvo, sociala, Rdeči križ, Šenek ...). Poleg dejavnosti v izjemnih okoliščinah epidemije covida je g. Frankovič pohvalil tudi siceršnje pozitivno in koristno delovanje Karitas na območju občine in župnije. Prav tako se zahvali za častitljivi križ, ki je nekoč stal na zasebnem zemljišču v Celju, Karitas pa ga je poklonila občini, da je sedaj po županovi zaslugi obnovljen postavljen na Sevčniku.

13

 Karitas ^{30 let}
Župnijska Karitas Polzela

V počastitev visokega jubileja je g. župnik Urban Lesjak nagovoril prijatelja, igralca in duhovitega pripovedovalca svetih zgodb s prijetnim humorjem in zdravo vzgojno vsebino, da je s pristno pripovedjo od stvarjenja sveta do danes razvedril številne poslušalce, ki so prišli prav zaradi Čušina. Izvedba je bila sijajna, človeško pristna in prisrčna, zanimiva za vsako uho in oplemenitena s pesniškimi rimami, s petjem, pa tudi z glasbo. Na harmoniko je Gregorja spremljal njegov sin. Najbrž ne pretiram, če zapišem, da prav nikomur ni bilo žal časa, saj je v vedrem razpoloženju prehitro minil. Čeprav je bila pred tem že sveta maša in nekaj priprave na nastop, so poslušalci potrpežljivo počakali. Po vsaki zabavni ali inovativni zgodbi so hvaležno zaploskali. Sledil je dolg aplavz, ko sta se izvajalca ob koncu poklonila občinstvu v cerkvi sv. Marjete na Polzeli

koper

»SRCE, KI SPREJEMA« V ŠKOFIJSKI KARITAS KOPER

Marjana Plesničar Jezeršek

Teden Karitas smo obeležili tudi v Škofijski karitas Koper. Prilagodili smo ga razmeram, a kljub temu pokazali, da imamo srce, ki sprejema.

Za uvod smo v dvorcu Lanthieri v Vipavi priredili okroglo mizo o umetnosti in dobroti »Srce, ki sprejema, srce, ki se podarja«. Služila je tudi kot otvoritev razstave 27. kolonije Umetniki za Karitas.

V torek smo pripravili Zoom srečanje Mlade karitas z gostom Ervinom Mozetičem, ki je mladim podal veliko življenjskih zgodb in spodbud za njihovo/naše delo.

V četrtek so potekali dnevi odprtih vrat v Centrih karitas in v programih ŠK Koper, seveda v skladu z omejitvami v zvezi z zaščito pred širitvijo virusa. Zvečer pa nam je predsednik naše Karitas, škof Jurij Bizjak, po Zoomu namenil nekaj besed o poslušanju in sprejemanju drug drugega.

V soboto so v sklopu programa Popoldan na Cesti na več lokacijah izdelovali adventne venčke, v nedeljo pa smo se kot drugod po Sloveniji spomnili vseh naših več kot 2.000 prostovoljcev, ki darujejo svoje srce, ure, roke. Spomnili smo se tudi več kot 6.000 oseb, ki sprejemajo in prejema eno ali drugo vrsto pomoči v mreži Karitas, in tudi vseh dobrotnikov, ki nesebično odpirajo svoja srca ljudem, ki pomoč potrebujejo.

Bil je lep teden, ki nas je klical, da odpremo svoja srca za Boga in za svojega bližnjega. Verjamem, da je marsikdo to sporočilo tudi slišal in zaradi tega naredil nekaj dobrega.

Z OČETOVIM SRCEM

Marjana Plesničar Jezeršek

Razstava likovnih del, nastalih v 27. likovni koloniji Umetniki za Karitas pod geslom »Z očetovim srcem«, kljub omejitvam nadaljuje svoje poslanstvo, potuje naprej in širi sporočilo o povezanosti lepote in dobrote. Pred godom sv. Nikolaja smo – tako kot že več let do zdaj – dela razstavili v Galeriji Ars v italijanski Gorici. V prostorih nad katoliško knjigarno je vse do konca

januarja na ogled večina od 83 del, ki so bila letos naslikana v sklopu kolonije ali darovana za namen kolonije. Nekaj del je sicer že našlo svoj dom, nekaj pa jih žal ni bilo mogoče postaviti, saj ima vsak prostor tudi svoje omejitve. Hvala ge. Franki, da je za večino našla primeren prostor in postavila raznovrstno, a skladno razstavo.

Odprtje razstave je potekalo v skladu z današnjim časom, ob spoštovanju vseh omejitev. Avtorje in njihova dela je predstavila likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, svoj pogled na Umetnike za Karitas je povzel g. Jurij Paljk, ki je razstavo tudi odprl. V srcih in z mislimi je bila ves čas z nami tudi ga. Jožica Ličen, brez katere tega gibanja in tudi te razstave ne bi bilo.

Prisrčno vas vabimo, da se sprehodite po praznično okrašenih ulicah Gorice in se ob tem ustavite v Galeriji Ars. Razstavljeni dela so namenjena temu, da v nek dom, v nek prostor prinesejo sporočilo lepote in dobrote. Dar, ki ga boste darovali za izbrano sliko, bo namreč namenjen materialni pomoči družinam, ki se znajdejo v stiski, in Centru Bogdana Žorža, ki je namenjen reševanju psiho-socialnih stisk znotraj družin.

SVETI MIKLAVŽ OBISKAL STANOVALCE DOMA STAREJŠIH OBČANOV ILIRSKA BISTRICA

Božidara Česnik

Kako enostavno se je bilo v preteklih letih pripraviti na prihod svetega Miklavža. Najprej smo bili pridni, potem smo napisali pismo in sveti Miklavž je prišel s svojim spremstvom, kamorkoli smo ga povabili. Potem pa pride epidemija in ne smemo se družiti in eno leto nas tudi sveti Miklavž ni obiskal, ker smo bili prav v lanskem decembru najbolj bolni. Letos pa je bilo

drugače, veliko smo se pogovarjali, seveda po telefonu, ker se preveč družiti še vedno ne smemo. Voditeljica Karitas se je dogovarjala z zaposlenimi doma, komu je dovoljeno priti v dom, na kakšen način se v domu lahko družijo in kakšni so pogoji za obisk svetega Miklavža. Sodelavka Karitas pa je vse, kar so nam predlagali v domu, preverila pri svetem Miklavžu, in našli smo prostor v Kulturnem društvu Grad Dolnji Zemon. Preverili smo PCT-pogoj, spremstvo zmanjšali samo na enega angela, ki je prinesel darila, in hudička, ki zna igrati harmoniko. Karitas je poskrbela za darila, ki so jih pomagali razdeliti zaposleni v domu. Nedeljsko popoldne je bilo najprimernejši čas za obisk stanovalcev doma. Počakali smo ga v naših sobah in dnevnih prostorih, tam kjer se vsakodnevno družimo. Vsi smo ga želeli videti, poklepetati z njim in ga prositi za pomoč pri vrnitvi v stare čase, ko smo se lahko več družili. Verjamemo, da sveti Miklavž pomaga pri izpolnitvi vseh želja.

ADVENTNA DELAVNICA IN AKCIJA »ČLOVEK NE ŽIVI SAMO OD KRUHA«

Tatjana Rupnik

V programu Popoldan na Cesti smo v letošnjem letu uspeli izpeljati adventno delavnico, ki je potekala v živo in na daljavo. V živo smo adventne venčke ustvarjali na Slapu in v Vrhopolju. Ob upoštevanju vseh ukrepov se je delavnic udeležilo veliko otrok in njihovih staršev. Sobota pred prvo adventno nedeljo je bila tako spet polna otroške domišljije in ustvarjalnosti. V vseh teh letih je bil namen adventne delavnice v tem, da skupaj z otroki naredimo adventni venec za domov, hkrati pa poskušamo biti tudi dobrodelniki, saj vsak naredi več venčkov, ki jih nato na nedeljo Karitas ponudimo tudi drugim, zbrani prostovoljni prispevek pa je namenjen otrokom in družinam. Tudi letos je bilo tako, le da so na programu na Slapu izdelovali tudi božične voščilnice, ki so našle dom v marsikateri družini. Poleg delavnic v živo smo dali tudi možnost, da otroci in njihovi starši sodelujejo z nami na daljavo. Bodisi zato, ker ne morejo biti z nami v živo, ali so iz drugih krajev po koprski škofiji. In zelo lepo je bilo

videti, da smo bili povezani tako v mislih kot tudi v ustvarjalnosti. Vsi so nam po elektronski pošti poslali sliko svojega venčka z željo, da se bomo lahko naslednje leto vsi srečali v živo.

Posebno odmevna je bila akcija Človek ne živi samo od kruha. Že v lanskih težkih časih smo po domovih za starejše razdelili preko 700 risbic, voščilnic in pisem. Akcija je imela velik odmev, saj smo pošto prejeli tudi iz drugih krajev po Sloveniji. Vse skupaj je potekalo v elektronski obliki, tako da smo slike razpošiljali po elektronski pošti zaposlenim v domovih, ki so jih nato posredovali naprej. Sedaj pa smo otroke, starše in osnovne šole ter vse ljudi dobre volje povabili, da se ponovno vključijo v našo akcijo. V dobrem mesecu dni smo po pošti prejeli več kot 400 voščilnic, pisem in risbic, ki jih bomo v predbožičnem tednu razdelili starostnikom in zdravstvenim delavcem. Odločili smo se obdarovati dva domova za starejše in dve bolnišnici. Voščila so zelo pristrčna, v pisanju otrok je zaznati veliko iskrenih želja, voščil, spodbud, srčnosti. Zahvala vsem učiteljem, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali. Veseli smo, da smo v tako kratkem času spodbudili vse k čutu, da lahko z majhnimi pozornostmi pričaramo nasmeh in toplino v srcu vsem, ki se v teh časih soočajo s težko situacijo. Na eni strani vsem starostnikom, ki si v osamljenosti si želijo družbe, stiska roke, objema, na drugi pa vsem zdravstvenim delavcem, ki iz sebe iztiskajo še zadnje atome moči, da bomo lahko čim prej zaživel polno življenje. Želimo jim povedati, da smo z njimi, da mislimo nanje, naj ostanejo pogumni.

ČLOVEKOVO SRCE NAČRTUJE SVOJO POT, A GOSPOD VODI NJEGOVE KORAKE (Prg 16,9)

Ljubica Ženko in Ingrid Petrič

Posebno pot je Gospod izbral prostovoljcem Karitas v slapenski podružnici župnije Vipava: samostojno, a prepoznavno pot dobre in medsebojnega povezovanja.

V vasi Slap že 22 let deluje karitas Slap in 16 let program za otroke in mladino Popoldan na Slapu, oba pod okriljem Škofijske Karitas Koper. Prostovoljci obeh programov pripravljamo skupne sestanke in organiziramo aktivnosti, delimo si iste prostore, katerih upravitelj je Krajevna skupnost Slap. Vsi skupaj se trudimo za prepoznavnost Karitas tako v vasi kot v naši bližnji okolici. Kljub temu da nismo več samostojna župnija, se samoiniciativno organiziramo, sami vodimo ljudske pobožnosti v cerkvi, prostovoljno skrbimo za slapensko knjižnico in si prizadevamo za obstoj in pestro delovanje

Karitas na Slapu.

Že oktobra smo začeli razmišljati o poti, po kateri bi se približali našim starejšim, otrokom in mladini ter družinam na Slapu. Pripravili smo plan dela do novega leta in med prostovoljce razdelili predvidene aktivnosti: delavnico božičnih voščilnic, adventnih venčkov v tednu Karitas, miklavževanje za najmlajše in pripravo Miklavževih vrečk za Petrov dom, postavitve božičnega drevesca in jaslic v knjižnici ter izdelavo božičnih zvezdic za jaslice v domači cerkvi.

Mladi animatorji in otroci ter odrasli mentorji so prevzeli skrb za delavnico božičnih voščilnic. Te so bile ročno izdelane in napisane ter poslane vsem starejšim na Slapu in sovaščanom v domovih za starejše, vsem prostovoljcem Karitas na Slapu, župnikom in katehistinjama v vasi, zakristanu, pevskemu zboru, duhovnikom in zaposlenim v Petrovem domu, voditeljicam na Dekanijski karitas v Ajdovščini, Krajevni skupnosti Slap ter družinam, ki so te voščilnice želele za svoje sorodnike in znance. V znak hvaležnosti smo voščilnico izročili tudi manjšim trgovinam v bližnji Vipavi. Preostale voščilnice smo odstopili programu Popoldan na Cesti za njihovo akcijo. Preproste voščilnice, izdelane z okraskom iz starega papirja in podobami iz Mavrice, so tako našle pot do src prejemnikov, kar so nam potrdili številni klici zahvale.

Ena izmed organizacijsko zahtevnejših je bila v letošnjih razmerah delavnica izdelave adventnih venčkov v tednu Karitas. Zagotoviti je bilo treba izpolnjevanje pogoja PCT, primeren prostor, ob tem smo se soočili še z boleznijo člana, ki nam je vsa leta doslej izdelal obroče iz trte. A se je tudi za te izzive našla rešitev: delavnico smo razdelili v dva dela, na dva dneva. Prvi dan smo se lotili izdelave obročev iz trte, vrbe in srobota. V drugem dnevu smo venčke okrasili z naravnimi materiali in svečkami ter vsakemu venčku dodali Marijine rožice iz filca. Te rožice so v maju in

oktobru krasile Marijin oltar v cerkvi, v adventu pa so nas na adventnih venčkih vabile k molitvi v čast Mariji. Delavnica izdelave adventnih venčkov vsako leto znova poveže male in odrasle domačine. Župnik sedaj že tradicionalno blagoslovi izdelane venčke po maši na prvo adventno nedeljo, da z njimi odpremo Božji bližini pot v slapenske domove.

Na Slapu že 16 let poteka miklavževanje za otroke pod pokroviteljstvom programa Popoldan na Slapu in v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Slap. Vendar se je miklavževanje zadnjih dveh let razlikovalo od vseh preteklih. Ker smo na Slapu omejeni z velikostjo prostorov, si v razmerah epidemije nismo mogli privoščiti skupnega druženja, kljub temu pa nismo želeli prekiniti starega običaja in tradicije v vasi. Zato so naši najmlajši animatorji postali Miklavževi angeli na terenu in vsa Miklavževa darila raznosili otrokom pred njihova hišna vrata. Z Miklavževim obdarovanjem se tako na Slapu že vrsto let vije naša pot dobrote in prepoznavnosti.

Ker je slapenski Miklavž posebno dober, vedno z drobnostjo obdari tudi animatorje in prostovoljce Karitas, župnike in katehistinji, zakristana, Krajevno skupnost Slap in domači pevski zbor, skupno darilo pusti tudi v slapenski knjižnici. Ko smo se na večer praznika brezmadežnega spočetja Device Marije po sveti maši zbrali v knjižnici, smo doživeli veliko presenečenje ob pogledu na Miklavževa darila. Sv. Miklavž nam je poslal vse, kar smo nujno potrebovali v programu Popoldan na Slapu: nove otroške škarje, flomastre in svinčnike, družabno igro, avtomobilček, nekaj knjig za najmlajše šolarje, das maso in sladkarije, brez katerih Miklavž pač ne more. Del Miklavževih dobrot in daril so otroci in animatorji soglasno odstopili župnijski posvojenki v okviru programa Posvojitev na daljavo Škofijske karitas Koper in poslali darove skupaj z našo voščilnico na pot njenih do rok in srca.

Na Miklavževo nedeljo smo izvedli tudi akcijo priprave Miklavževih vrečk za vse duhovnike in osebje ter za shrambo Petrovega doma v Šempetru. Vsak duhovnik je bil že na Miklavžev večer obdarjen z Miklavževo vrečko in našo božično voščilnico. V zahvalo smo na Slap prejeli njihovo škatlo hvaležnosti, polno sladkih dobrot, ki so razveselile otroke in animatorje v knjižnici Popoldan na Slapu. Tako je pot od srca do srca povezala slapensko skupnost s Petrovim domom.

Pot povezovanja smo nadaljevali tudi v decembru, ko smo izvedli delavnico izdelave zlatih zvezdic za okrasitev božičnega drevesa v cerkvi in v knjižnici, skupaj postavljali jaslice v knjižnici ter izvedli božično devetdnevno v pripravi na praznik Jezusovega rojstva.

Vsem dobrotnikom in prostovoljcem, s katerimi utiramo poti do src in rok ljudi, zato s hvaležnostjo kliče-mo: *Bog vas živi ter vam nakloni mir in vse dobro v letu 2022!*

Ljubljana

NAPAKE SO SESTAVNI DEL TRAJNIH ODNOSOV

Alenka Petek

Od 10. do 12. 12. nam je po dveh letih uspelo izvesti peto srečanje šolanja za svetovanje. Tokratna tema je bila Jaz in odnosi. Srečanje sta vodila dr. Stanko Gerjolj in Ana Rožman. Ponovno srečanje udeležencev je bilo polno pristnega veselja in delovnega zagona, saj smo naša srečevanja že zelo pogrešali.

Delo smo pričeli s svetopisemskimi zgodbami o Abrahamu in Izaku. Govorili smo o njunem partnerskem odnosu in napakah, ki sta jih oba delala na podoben način.

Ko je človek nezadovoljen z odnosom, pogosto želi menjati življenjski prostor. Skrb samo za zunanje potrebe ne prinese čustvene bližine, ampak nas od nje oddalji. Življenje drug mimo drugega ljudi ne osrečuje. V odnosu sta za kvaliteto le-tega odgovorna oba. Ne ustvarjamo si pritiskov, da morajo biti odnosi perfektni. Takšnih odnosov ni. Moč odnosa je v prenašanju in reševanju napak. Napake in težave so sestavni del trajnih odnosov. Reševati jih morata oba zakonca in običajno celo življenje. V napetih, težkih situacijah so običajno ženske močnejše po čustveni plati. Može se pogosto umaknejo v pijačo, nasilje, grobosti.

Pomembno je, da se v družini kot primarni celici otroci naučijo vzpostaviti odnos, razviti zaupanje ter zdravo povezanost med družinskimi člani. Otrok v družini dobi prve izkušnje sprejetosti, ljubljenosti, trdnosti, stabilnosti. Otroci potrebujejo ob sebi odrasle, ki jim nudijo oporo, ki jih sprejmejo takšne, kot so, naučijo se spoštovati sebe in druge ter živeti med in z drugimi ljudmi. Družine, v katerih so živeli naši udeleženci, so različne tako po številu družinskih članov kot po številu otrok. Največ jih je živelo v večgeneracijski družini. Poleg otrok in staršev so z njimi živeli še drugi sorodniki, najpogostejše stari starši in tete. Družinsko življenje je bilo dinamično in je potekalo na relaciji družine, sorodstva, prijateljev, interesnih sfer.

V družini otrok pridobiva prve izkušnje z drugimi ljudmi. Posameznik se v družini razvija biološko, socialno, duhovno in psihološko. Družina je prostor, kjer vsak od nas razvije svojo lastno osebnost, prostor brezpogojnega sprejemanja, zadovoljevanja potreb, učenja, zavetja ... Vsak od družinskih članov ima v njej svoje mesto. V družini tudi razvijemo potrebo po prostoru za skupno življenje, potrebo po času za skupno življenje in potrebo po varnosti, komunikaciji, socialnih stikih, upoštevanju življenjskega prostora.

Družina da otroku najpomembnejšo popotnico za življenje: sprejemanje, varnost, zaupanje ter zavedanje, da je dom varno zavetje.

Spremembe v družini so stalne in nujne. Za zdrav razvoj družine so nujne stalne spremembe vseh odnosov med posamezniki, med staršema, med otroki, med starši in otroki, saj sledijo svojemu razvoju. Prepričanja zrelih in ljubečih staršev upoštevajo čustva in potrebe vseh družinskih članov. Otrokom nudijo trdno osnovo za razvoj in poznejšo samostojnost. Zdrave družine spodbujajo individualnost, osebno odgovornost in samostojnost. Otroke opogumljajo k razvijanju občutkov lastne vrednosti in samospoštovanja. V zdravih družinah posamezni člani zmorejo in znajo svobodno izražati svoja čutenja, tako pozitivna kot negativna. V njih se izražanje toplote in nežnih čutenj spodbuja, saj je to bistveno tako za rast partnerskega odnosa kakor tudi odnosa med starši in otroki, pa tudi odnosov med otroki, to je med brati in sestrami.

Odnose med družinskimi člani v primarni in svoji sedanjosti družini smo ponazorili s sociogramom.

Sociogram je metoda, ki skozi opazovanje in vrednotenje konteksta v grafu odraža različne povezave med člani družine. Predstavi in razjasni stopnje vpliva in vezi med družinskimi člani. Omogoča merjenje družbenih in osebnih odnosov med člani družine. V nedeljo smo imeli tudi postavitev družine, iz katere smo se ogromno naučili.

Srečanje smo v nedeljo končali s sveto mašo. Priporočili smo se Bogu in ga prosili, da nam pomaga pri komunikaciji in ustvarjanju dobrih, kvalitetnih odnosov.

KO DUŠA ZABOLI

Župnijska karitas Vrhnika

Na god sv. Elizabete Ogrske, zavetnice Karitas, je Župnijska karitas Vrhnika dne 17. 11. 2021 v okviru svojega programa izobraževanja prebivalstva organizirala predavanje z naslovom Ko duša zaboli. Temo, ki je primerna za čas, ko nas covidna bolezen omejuje in potiska v osamo, je pripravil dr. Janez Sečnik, spec. ZDT. Z vami delimo nekaj misli predavatelja.

V času pandemije so stiki omejeni, in zaradi tega nevede postajamo bolj zadržani in občutljivi. Niti zavedamo se ne, ko nas prizadene že drugačen ton glasu sogovornika ali njegov nevšečen pogled. Na to velikokrat odgovorimo ostro in napadalno, ker se čutimo ogrožene. Hočemo raniti tistega, ki nas je morda nehote ranil. Morda je ta človek samo utrujen, morda je imel prepir v družini ali pa ima zdravstvene težave. Vsak nosi s seboj svoja bremena, ki so od danes ali iz mladosti. Tega se moramo zavedati. V primerih, ko doživimo neprijeten odnos, moramo za hip počakati, premisliti o bolečini, ki smo jo doživeli, in poiskati vzrok zanjo. Velikokrat je vzrok v nas samih, morda v naši preteklosti ali našem trenutnem razpoloženju. Bolečino moramo doživeti, jo sprejeti in osmisliti. Le tako bomo sebe in ljudi okrog nas obvarovali novih bolečin, ki jih v takih primerih hitro povzročimo. Kako bomo delovali navzven, je odvisno od tega, ali nas vodijo čustva in bolečina, ali pa smo mi gospodarji nad njimi.

Zavedati se moramo, da je bolečina del odnosov. Največja bolečina je osamljenost, ki vodi v depresijo, ki se kaže kot obup in malodušje. Človek ima takrat občutek neslišnosti, prezrtosti, ponižanja, osramočenosti, nevrednosti in zavrženosti. Vse to vodi v izgubo dostojanstva. V nas je naravni mehanizem, s katerim se skušamo izogniti bolečini. Umik ali boj sta ekstremna odziva. Da pravilno reagiramo, moramo prepoznati, kaj je prav in kaj narobe. Nevarno je bolečino zaobiti, izriniti iz svojega življenja ali potlačiti.

Bolečino moramo začutiti. Je del nas, še zlasti pa je prisotna v bližnjih odnosih: starši – otroci. Moramo jo dati iz sebe, sicer se nabere in nas vodi ter se vedno bolj počutimo žrtve. Če začutimo bolečino drugega, se lahko nanjo odzovemo. Da je naša reakcija pravilna, moramo ugotoviti, kaj nam bolečina sporoča in se jo naučiti usmerjati. Z bolečino stopimo v odnos, jo izrečemo in izžalujemo. Navaditi se moramo povedati, kaj nas boli. Pri tem odpremo svoje srce in nastane riziko, ali nas bodo pravilno razumeli.

Bolečina veliko pove o nas samih in se lahko iz nje marsikaj naučimo. Povzroči jo zunanji pritisk na naše rane. Ko smo ranjeni, potrebujemo nekoga, da nas v bolečini prestreže. V sedanjih odnosih se odpirajo

rane iz preteklosti. Ranljivost je pristna podoba naše notranjosti. Da svojo ranljivost živimo navzven, je potreben pogum ob tveganju, da bo okolica poteptala naše ranjeno srce. Strah in sram nas je naše krhkosti. Z zaznavanjem bolečine in ranjenosti začutimo svoj notranji svet in notranji svet bližnjega. Imeti moramo sočutje do sebe in bližnjega. V bolečini se moramo povezati. Zavedati se moramo, da smo namenjeni drug drugemu. Bližnji mi je poslan in ob njem zorim. Spominja me na mojo ranljivost, sam pa čutim njegovo ranljivost in nemoč. Sv. apostol Pavel v pismu Korinčanom pravi: »Kajti močan sem tedaj, ko sem slaboten« (2 Kor 12,10b).

V bolečini in ranljivosti je najslabša obrambna drža in zapiranje pred samim seboj in bližnjim. To vodi v nedelovanje posameznika in kvari medsebojne odnose.

ZA NAMI JE ŽE 30 LET DELA ZA KARITAS, POLNO SKRBI IN TUDI VELIKO LEPEGA

Ema Grunbacher

Ob praznovanju 30-letnice Župnijske karitas Ivančna Gorica

Naša Karitas je bila ustanovljena 18. septembra 1991 na pobudo faranov in župnika g. Jožeta Kastelica. To je bil čas ustanovitve nove župnije, gradnje nove cerkve, čas beguncev ter pomanjkanja hrane in oblačil zanje. Ob obiskih starejših, bolnih in invalidov smo se sproti učili zaznavati stisko, pomagali z nasveti, občasno ponudili prevoz k zdravniku ali dostavo hrane iz trgovine. S sodelovanjem Škofijske karitas Ljubljana pa smo podprli večje projekte.

Našo dejavnost smo z leti dopolnjevali in širili. Pred letom 2020 smo organizirali:

- izobraževalna predavanja z dr. Katarino Kompan Erzar, Marto Gašparovič, Berto Golob, s. Nikolino Rop, Dušico Kunaver in še nekaterimi drugimi; zadnji načrtovan dogodek je bil praktični prikaz nege bolnika na bolniški postelji, vendar zaradi bolezni covid-19 ni bil realiziran
- obiske na domu za rojstni dan nad 80 let
- raznašanje voščil in skromnih daril za božič in veliko noč
- srečanja starejših in invalidov
- pomoč pri izvedbi župnijskega dne
- pripravo Miklavževih daril
- še veliko drugih priložnostih pomoči v župniji

Za nami je že 30 let dela za Karitas, polno skrbi in tudi veliko lepega. Prijazni in zadovoljni nasmehi, iskriče v očeh naših prejemnikov – to je plačilo za trud, ki smo ga vložili.

Sredstva smo pridobivali z izdelavo adventnih venčkov in voščilnic, iz nedeljske nabirke v tednu Karitas in od Občine Ivančna Gorica na razpisu za humanitarne dejavnosti.

V počastitev 30-letnice delovanja Župnijske karitas smo pripravili razstavo voščilnic: prejetih in poslanih, vabil na predavanja, nekaj izdelkov iz mavca, das mase.

V nedeljo, 28. 11. 2021, smo se predstavile, župnik Jurij Zadnik je daroval sv. mašo, pripravil zelo lepo pridigo in poklonil skromno darilce. Na koncu pa smo se še fotografirali z maskami, za spomin in opomin, da je bilo to v času epidemije covid-19.

Težko nam je, ker se ne moremo družiti s sodelavci drugih Karitas. Nekateri se poznamo že preko 30 let in si želimo prijateljski stisk rok ter iskren objem.

30 LET DELOVANJA ŽUPNIJSKE KARITAS VODICE

Rozalija Jeglič

**»Pravo darilo je vselej dobrota našega srca.«
Anton Trstenjak**

Leto 2021 je ponovno zaznamovala epidemija koronavirusa. Upoštevanje navodil in zdravstvenih priporočil je okrnilo našo dejavnost. V Župnijski karitas (v nadaljevanju ŽK) Vodice smo prepričani, da je v tem težkem času aktivnost in prisotnost Karitas toliko bolj potrebna in dobrodošla. V ŽK Vodice prostovoljke

pokrivamo vse dele župnije oziroma občine Vodice. Dogovorile smo se, da je vsaka v svoji okolici pozorna na potrebe posameznikov po pomoči. Klic po telefonu starejšim, bolnim ali pa tudi mlajšim osebam lahko polepša dan, zmanjša osamljenost, sprosti strah in negotovost.

ŽK Vodice se letos še posebej ponosno ozira na minula leta. Praznovali smo 30 let delovanja, glede na okoliščine brez večjega praznovanja. Naše delovanje sega v sam začetek organiziranega karitativnega dela v Sloveniji. Med prostovoljkami so nekatere praznovali tudi to obletnico svojega dela v ŽK Vodice. Iskrene čestitke našim zaslužnim in plemenitim sodelavkam. V tednu Karitas smo se z mašo spomnili naših pokojnih sodelavcev in dobrotnikov. Po maši smo v pogovoru in krajšem druženju obujali spomine na naše minulo delo.

Na nedeljo Karitas smo prostovoljke sodelovale pri vseh mašah, na vseh podružnicah in v župnijski cerkvi, ki je posvečena sv. Marjeti Antiohijski. Na ta način smo pokazale pomen naše skupine širši skupnosti. V okviru praznovanja smo pripravile prispevek za občinsko glasilo Kopitarjev glas in mesečna Oznaniila naše župnije. Z različnimi objavami smo prisotne tudi na FB Župnijska karitas Vodice.

Organizacija, delo in odgovornosti so porazdeljene med posamezne prostovoljke in prostovoljce. V delo je vključenih 24 stalnih prostovoljk, med njimi so tri nove mlajše prostovoljke. Prostovoljci se srečujemo enkrat mesečno ali po potrebi.

V program pomoči so vključene družine, posamezniki, otroci, osebe s posebnimi potrebami, šolska mladina, ostareli, bolni in invalidne osebe. Sodelavci Karitas si prizadevamo za sočuten odnos do vseh ljudi, posebej do tistih, ki so v stiski in pogosto odrinjeni

na rob družbe. Podpiramo pravično razdelitev dobrin in enake možnosti za vse. Najpomembnejše ob tem je ohranjanje človeškega dostojanstva.

Pomemben del našega dela je informiranje, svetovanje in pogovor z osebami, ki potrebujejo našo pomoč. Organizirano imamo dežurstvo po razporedu vsak prvi četrtek v mesecu. V času miklavževanja so se naše pozornosti razveselili otroci in odrasli s posebnimi potrebami. Starejše obiščemo za veliko noč in božič ter jim na ta način polepšamo praznične dni.

Hrano z daljšim rokom uporabe zbiramo skozi vse leto. Pomagamo pri plačilu položnic in nakupu kurjave. Ob težkih trenutkih v življenju pomagamo tudi z denarno pomočjo.

Rade se tudi izobražujemo in se udeležujemo različnih seminarjev, ki jih pripravlja Slovenska karitas. Letos smo bile tri prostovoljke v Vipavi. V okviru ŽK Vodice smo imeli tudi zanimivo predavanje o problematiki starejših. Mojca Kepic iz Slovenske karitas nas je skozi predavanje vodila k razmišljanju in pogovoru. Obiskale smo tudi Krekovo središče v Komendi. Inštitut Antona Trstenjaka ga je zasnoval kot center za ljudi, ki doma oskrbujejo starejše svojce, ter kot hišo za dnevno bivanje z različnimi aktivnostmi. Podpiramo

tudi različne akcije Slovenske karitas, posebej blizu sta nam Za srce Afrike in youngCaritas Slovenija.

Sodelavci ŽK Vodice se ob tej priložnosti zahvaljujemo vsem skupaj in vsakemu posamezniku, ki razume stisko drugih, zaupa našemu delu ter podpira naša prizadevanja. Posebej hvala Občini Vodice za finančna sredstva, OŠ Vodice in vrtcu Škratek Svit Vodice za sodelovanje, zahvala tudi KD Matije Koželja Utik, DU Vodice in Civilni zaščiti Občine Vodice ter g. župniku Francu Mervarju za njegovo delo in duhovno vodstvo.

maribor

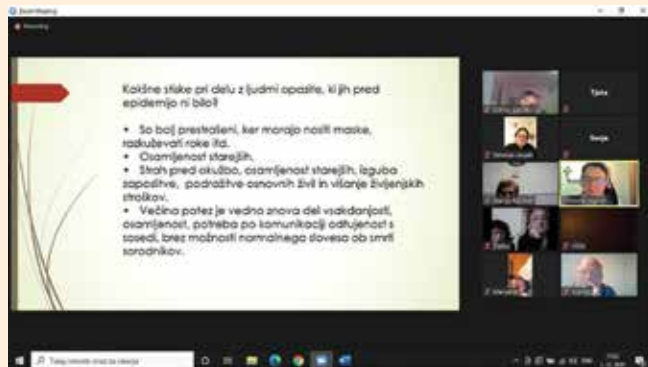
SOČUTEN ODZIV NA STISKO BLIŽNJEGA

Sibila Nidorfer

Predavanje za sodelavce in zaposlene NŠKM in ŽK

S spodbudnimi vrsticami iz svetega pisma in nagonom, ki so uporabne za vsak naš dan, smo v sredo, 1. 12. 2021 začeli predavanje, ki ga je za sodelavce in prostovoljce pripravila s. Polonca Majcenovič.

»K Jezusu je prišel gobavec in ga na kolenih prosil: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, bodi očiščen!« Gobe so takoj izginile in bil je očiščen« (Mr 1,40-42).

»Bog, hvala ti, da si mi podaril talente in izkušnje, ki jih pridobivam z delom. Tebi sem podoben, ko pomagam drugim. Danes bom nadaljeval s služenjem. Prosim te, da blagosloviš moje delo. Predstavljam si komu bom danes najverjetneje pomagal. Prosim te, da bi jih imel rad, kot jih imaš rad ti. Rad bi jim služil kot bi jim služil ti. Prosim te, da bi danes pomagal ljudem, da bi se odločali za življenje. Prosim te, da bi danes komu pomagal in koga potolažil. Najbolj od vsega te prosim, da bi zmogetel v drugem videti sočloveka, ki trpi. Zdaj, Bog, grem na delo. Pojdi z mano.«

Na predavanju smo spoznali, kaj sploh je sočutje. Ostaja mi, da je to prijaznost, ukoreninjena v spošto-

vanju drugih, ki trpijo. Namenjeno je temu, da trpljenje je olajša ali ga prepreči. Pri sočutju se vprašamo, kaj je tisto kar moramo storiti, ko zagledamo drugega v stiski, se vanj empatično vživimo in hkrati skupaj z njim začnemo iskati rešitve. Pred tem je nujno sočutje do sebe. Prepoznati in si priznati, da včasih tudi česa ne zmorem in ne znam. Takrat postanem tudi sama prejemnica pomoči. Pomoči Boga, družine, sodelavcev... Ob vsem tem je zelo koristna „hvaležnost“. Se znamo in zmoremo vsak dan zahvaljevati prav za vse?

Odziv udeleženke: »Predavanja »Sočuten odziv na stisko bližnjega« sem se z veseljem udeležila, saj me je pritegnil že naslov. Najbolj mi je v spominu ostalo zavedanje, da vsi ljudje enostavno niso zmožni funkcionirati na enak način ter, da se mora to pri delu z njimi vzeti v zakup. Predavanje je bilo slikovito, teorija predstavljena na razumljiv način skozi primere. Zanimiv del je bil tudi povzetek v naprej pripravljenih vprašanj ter nato odgovorov udeležencev srečanja, prav tako vprašanja za samorefleksijo, o katerih sem razmišljala še nekaj naslednjih dni.«

ново mesto

SLIŠIM SE, SLIŠIM TE

Katarina Špehar

Izobraževanje prostovoljcev župnijskih Karitas v pastoralnem centru Črnomelj

Na tridnevnem dopoldanskem izobraževanju so potekale delavnice. Naši sodelavci iz Škofijske karitas Novo mesto so ob predstavitvi teh, želeli obogatiti naše delo po župnijskih Karitas. Ob predstavitvi vsakega od nas, ki je v roki držal klopčič preje, ter jo potem namenil naslednjemu, smo spletli mrežo. Mrežo smo odložili na tla. Nekateri smo pomislili, da nas bo ovirala pri gibanju. Kmalu smo ugotovili, da nam predstavlja povezovanje oziroma sodelovanje med župnijskimi Karitas, kakor tudi Škofijsko Karitas. Tema aktivnega izobraževanja je bila: Slišim te, slišim te.

Ob dogodkih iz evangelija po Luku, o slepem berču in Janezu, ozdravitev hromega v Betesdi, smo

bili nagovorjeni na več načinov. Pri naslednji delavnici, ko smo nanašali barve na

list papirja, smo spoznali, da nismo bili dovolj dobri poslušalci ob danih navodilih. Naša ugotovitev je, da le pozorni poslušalec lahko sliši, izpostavi pozitivno komunikacijo, ki je orodje sporazumevanja in korak k reševanju stisk. Naši animatorji s. Slavka Cekuta, gospa Tamara Dvornik in gospod Simon Dvornik, so nas obogatili z veliko koristnih nasvetov. Hvala za njihov trud. Vsi skupaj si želimo ostati ČUJEČI.

»SRCE KI SPREJEMA« NA ŠKOFIJSKI KARITAS NOVO MESTO

Tamara Dvornik

Letošnji Teden Karitas je bil prav poseben. Zadali smo si cilj, da bo prav vsak dan v tednu zanimiv in dejaven. Vse dejavnosti je povezovalo geslo: »Srce, ki sprejema.«

Za ponedeljek in dober začetek smo začeli z »Migaj za zdravo srce«. S prostovoljci in uporabniki smo se odpravili na krajši potep. Ravno toliko, da nam je srce začel močnejše in hitreje biti. Ravno toliko, da smo začutili tisto mišico, ki poganja ves naš stroj. Z rdečimi lici in hitrimi koraki smo si izmenjali kakšno besedo ali dve in tako zapolnili ponedeljkovo dopoldne.

V torek smo odprli naša vrata na stežaj. Lahko bi rekli, da ne samo naših vrat, temveč naša srca smo odprli na stežaj. Imeli smo Dan odprtih vrat. Dogodek smo poimenovali skodelica kave. V naše prostore smo povabili okoliške humanitarne organizacije in jim ponudili skodelico kave ali čaja. Vse to z namenom, da se spoznamo, se povežemo in v prihodnosti skupaj sodelujemo. Saj kot smo dognali, vsi smo posebni, edinstveni v našem delovanju a s skupnim ciljem: opolnomočiti posameznika h njegovemu optimalnemu delovanju. Veseli smo izpili vse skuhane skodelice kav in z velikim zadovoljstvom si zadali nalogo, da drugo leto prav zagotovo ponovimo dogodek.

V sredo smo se oglašali na Radiu Sraka. Odgovarjali na njihova vprašanja in slušatelje povabili k sodelovanju. Bodimo karitativni, za začetek pri sebi in pri

svojih domačih. V sredo smo se odpravili tudi na tradicionalno, malce okrnjeno romanje na Ponikvo. Čeprav nas je bilo manj kot drugikrat, je naša molitev odzvanjala, ne samo v naših srcih, temveč po celi Cerkvi.

V četrtek nas je s svojim obiskom počastil novi novomeški škof; msgr. dr. Andrej Saje. Nagovoril je vse zbrane prostovoljce, jih podprl pri njihovem delovanju in ponudil pomoč pri nadaljnjem delovanju. Odgovoril je na več postavljenih vprašanj, nato pa smo se ob kavici in priboljških še malo podružili.

Za zadnji delovni dan v tednu, petek, smo pripravili izobraževanje za vse prostovoljce in uporabnike. V goste sta prišli in predstavili delovanje Društva življenje brez nasilja. Dobili smo koristne napotke od tega, kaj se smatra kot nasilje do tega kako se ga prepozna in kaj storiti če na naših poteh srečamo ljudi, ki so žrtve nasilja.

Lahko bi dejali, da smo s petkom končali Teden Karitas. Toda manjkala nam je še češnjica na vrhu smetane. Zato smo se odzvali na povabilo Župnije Raka in pri nedeljski maši pričevali o našem delu in vse povabili k sodelovanju. Ker kaj pa je Karitas? Nič drugega kot Ljubezen. Ljubezen do bližnjega, do sočloveka. Bodimo Karitas, bodimo Ljubezen, začeni doma, v naših družinah.

MLADI O CILJIH TRAJNOSTNEGA RAZVOJA

Jana Flajs

Slovenska karitas v času predsedovanja Slovenije svetu Evropske unije izvaja projekt **S cilji trajnostnega razvoja do pravičnosti v svetu**, ki je del večjega mednarodnega projekta EU **Za odprto, pravično in trajnostno Evropo v svetu – Projekt predsedovanja EU 2020–2022**. V sklopu tega projekta slovensko javnost na različne načine osveščamo o ciljih trajnostnega razvoja. Na to temo smo izvedli tudi izobraževanje za pedagoge ter likovni in literarni natečaj za učence in dijake slovenskih osnovnih in srednjih šol, ki je potekal v novembru 2021.

Cilj natečaja je bil **spodbuditi mlade k razmišljanju o skrajni revščini, posledicah podnebnih sprememb, nepravilnosti, neenakosti po svetu ter o rešitvah teh problematik**, ki so mogoče z uresničevanjem ciljev trajnostnega razvoja, ki milijardam revnih po svetu pomagajo preživeti in dostojneje živeti. Mladi pa s svojimi prispevki pripomorejo k ozaveščanju širše javnosti v Sloveniji o teh globalnih problematikah in enem izmed 17 ciljev trajnostnega razvoja, ki so zbrani v Agendi 2030, ter prispevajo k odpravljanju revščine, lakote, k dostopu do vode in sanitarij, h kakovostnemu izobraževanju, omogočanju dostojnega dela, krepitvi miru itd.

Učenci zadnje triade osnovnih šol in dijaki srednjih šol so k sodelovanju pristopili s pisanjem časopisnega članka, učenci prve in druge triade osnovnih šol pa so sodelovali z likovnimi izdelki. Prejeli smo veliko dobrih literarnih in likovnih izdelkov. Strokovna komisija je pregledala vse prejete izdelke in najboljša dela tudi nagradila z objavo avtorskega dela tako časopisnega članka kot tudi ilustracije v časopisih *Nedeljski dnevnik* in *Primorske novice*.

V Primorskih novicah je bil objavljen članek z naslovom **Odprava revščine; napisal ga je Nejc Iglič, ki obiskuje 4. razred OŠ Lucija**. Nejc med drugim razmišlja takole: »Revščina je povsod okoli nas, v našem

mestu, v našem naselju, v naši ulici, morda celo v vaši hiši. Upam, da veste, da vam večina ljudi skuša pomagati po svojih najboljših močeh. Rad bi dosegel, da bi vsem ljudem priskrbeli vse, kar potrebujejo za normalno in dobro življenje ... *Afriške in še posebno azijske države izkoriščajo otroke, da delajo v tovarnah, čeprav zakon to prepoveduje. V Pakistanu deluje tovarna žog znane blagovne znamke. Tam delajo otroci in za vsako sešito ali lepljeno žogo dobijo 50 centov, medtem ko se žoga proda za okoli 150 evrov. Navadno jih lastniki tovarne priklenejo na stroj, ko stroj deluje, da otroci ne bi pobegnili. Takim otrokom se dogajajo krivice.*» O beguncih pa razmišlja takole: *»Ubogi ljudje se trudijo, ko poskušajo najti boljše življenje kot begunci, pa jih mi zavračamo. Saj so ljudje, kajne? In enako so vredni kot mi, je tako? Ampak nekateri mislijo, da če so bogati, imajo pravico zavračati druge ljudi, ki imajo enake pravice kot mi ...«*

Deklica, ki daruje, Neža Marija Krašovec, OŠ Vide Pregarc

V prispevku z naslovom **Hrana za ljudi, ne za smeti**, ki je bil objavljen v Nedeljskem dnevniku, pa nam **osmošolka Lana Ibrišimovič iz OŠ Braslovče** sporoča: *»Odpadna hrana je ena iz med največjih globalnih težav v svetu. V Sloveniji smo v zadnjih letih odvrgli ogromno hrane, tudi užitne. Največ smo je zavrgli v letu 2011, saj je bilo odvržene skoraj 170.000*

Roka, Nija Horvat, OŠ Puconci

ton hrane, kar je približno 82 kg na prebivalca. Od tega leta so se številke začele malce zmanjševati, saj je povprečen Slovenec leta 2020 zavrzel 68 kg hrane letno. Kljub manjšemu upadu količine zavržene hrane so številke prevelike in zaskrbljujoče. V svetu zavržemo vrtočlavih 1,3 milijarde ton hrane letno, kar je približno ena tretjina vse hrane, s katero bi lahko v enem letu rešili okoli tri milijarde lačnih ust, ki se zaradi lakote borijo za preživetje.»

TUDI ČE DELAŠ V TREH SLUŽBAH, NE MOREŠ PREŽIVETI DRUŽINE

Jana Lampe in Romana Dobnikar Šeruga

Pogovorni večer o razmerah in humanitarni pomoči v Venezueli z osrednjo gostjo misijonarko s. Andrejo Godnič

Slovenska karitas pri pomoči v Venezueli sodeluje z misijonarko s. Andrejo Godnič, ki je po 12 letih bivanja v Peruju pred tremi leti prišla v Venezuelo. Sestra Andreja je izjemno angažirana v pomoči slovenski skupnosti in tudi revnim domačinom v tej državi, ki preživlja težke čase, saj tam že nekaj let vlada huda politično-gospodarska kriza. Da bi širši javnosti v Sloveniji sporočili, kakšne so razmere v Venezueli, smo v okviru projekta Za odprto, pravično in trajnostno Evropo v svetu – Projekt predsedovanja EU 2020–2022, 8. decembra organizirali spletni pogovorni večer, ki je bil dobro obiskan. Sestra Andreja je pronicljivo in z veliko empatijo do prebivalcev Venezuele – ne le slovenske skupnosti, ampak vseh, ki se prebijajo iz dneva v dan in se trudijo nahraniti svoje otroke – prikazala razmere v državi.

»Situacija je zelo kompleksna: je vojna in ni vojne. Uradno imamo v Venezueli socializem 21. stoletja, v resnici gre za populizem, v strukturah pa za roparske tolpe, kriminalne družbe, ki ropajo državo,« je orisala razmere v Venezueli, pri čemer je poudarila, da je sama med tistimi štirimi odstotki Venezuelcev, ki živijo v mehurčku (*»sem privilegirana, ni me strah, imam vodo, imam elektriko, imam dostop do bolnišnice«*). *»Živimo v mentaliteti kriminalnih, drogeraških kartelov.«* Poudarila je, da Venezuela ni revna država, a dogaja se nekaznovano ropanje dežele.

V skrajni revščini živi kar 76,6 odstotkov ljudi, kar 94 odstotkov ljudi je revnih. Mesečna plača je en evro, cene pa enake kot v Sloveniji ali še višje. Ni pit-

ne vode, elektrika je občasno, iti na cesto je nevarno. Najhuje je, ko ni hrane, ko starši ne morejo prehraniti svojih otrok. Večina otrok sploh ne obiskuje več šole – te so zaprte, ker učitelji ne dobijo plače.

»Zlasti je hudo, če družina ni skupaj,« je povedala s. Andreja. »Venezuelci so izredno družinski ljudje. A tudi če delaš v treh službah, ne moreš preživeti družine. Zato ljudje odhajajo delat v tujino. Tisti, ki ostanejo, se večinoma preživljajo od nakazil svojih iz tujine.«

Tako so odšli v Slovenijo tudi nekateri pripadniki slovenske skupnosti. Kot je povedala Marija Voglar, je pri izredno težki odločitvi pretehtalo to, da za mlade v Venezueli ni več videti prihodnosti. »Šele v Sloveniji sem spet videla, da voda nima ne okusa ne barve ne vonja,« je med drugim povedala in dodala, da v Venezueli sicer ni bila nikoli lačna, je pa vsak dan od daleč nosila vodo, ki je bila vsaj za silo primerna za kuhanje.

Slovenci si v Venezueli preko dveh društev, Društva sv. Cirila in Metoda v Caracasu in Društva Slovencev v Valencii, vlivajo upanje med seboj, pa tudi delijo donacije in zdravila. Na vsake tri mesece dobi preko Slovenske karitas slovenska družina od 100 do 300 dolarjev pomoči, še dragocenejša pa so zdravila, saj zaradi pomanjkanja zdravstvenih storitev ljudje v Venezueli živijo v strahu pred boleznijo. Sestra Andreja Godnič in Slovenci v Venezueli ne morejo prehvaliti pomoči podjetja Krka iz Novega mesta, Pro bono ambulante iz Kranja in iznajdljivosti Slovenske karitas, da jim redno dobavljajo vsa potrebna zdravila, ter Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki pomaga, kjer koli le more. Slovenska karitas je od leta 2018 dalje namenila za pomoč Slovincem v Venezueli že 70.000 evrov. Urad RS za Slovence po svetu in v zamejstvu

pa je za pomoč Slovincem v Venezueli preko Karitas v letih 2020 in 2021 namenil 17.500 evrov.

Ministrica dr. Helena Jaklitsch iz Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je izrazila pripravljenost urada, da naredi za Slovence v Venezueli vse, kar le more, in pohvalila izjemno delo s. Andreje Godnič.

Slovenski veleposlanik v Braziliji Gorazd Renčelj, ki je pristojen tudi za Venezuelo, pa je povedal, da je s. Andreja Godnič zanj zanesljiv vir informacij s terena, in opozoril, da ima venezuelska kriza velike posledice za okoliške države. Od šestih milijonov venezuelskih beguncev jih je 1,7 milijona v Kolumbiji, v Ekvadorju 350 tisoč, v Braziliji 250 tisoč. To je za dežele, ki se soočajo s pandemijo covida-19, veliko breme. Opozoril je, da gre za najbolj podfinancirano begunsko krizo na svetu. Mednarodne zaveze pomoči so daleč najmanjše: v primerjavi s 3.150 dolarjev na enega sirskega begunca pride na venezuelskega le 265 dolarjev (po podatkih iz leta 2020). Če dodamo letošnjo donatorsko konferenco, se ta vsota poveča na 600 dolarjev.

Veleposlanica Zorica Bukinac iz Sektorja za razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč na Ministrstvu za zunanje zadeve in v času slovenskega predsedovanja EU predsedujoča COHAFa (delovne skupine Sveta EU za humanitarno pomoč) je orisala prizadevanja Slovenije na humanitarnem področju, zlasti v premoščanju prepada med humanitarnimi potrebami in sredstvi, ki so na voljo. Republika Slovenija je ob tem del sredstev uradne razvojne pomoči namenila Venezueli. Veleposlanica je opozorila tudi na nevarnost, da Venezuela postane še ena pozabljena kriza.

Slovenska karitas v sodelovanju s sestro Andrejo Godnič pomaga revnim Venezuelcem tudi širše. Letos smo nakazali 20.000 evrov, zbranih v postnem času skupaj z revijo Mavrica in Sobotno iskrico, za pomoč za obroke zelenjavne juhe za revne otroke in druge ranljive posameznike, ki jo enkrat mesečno ob sobotah pripravljajo sestre, ter za pomoč s paketi hrane za revne venezuelske družine. Petletna deklica Sofija, ki največkrat je samo enkrat na dan in je, kot je dejala sama, bolj ali manj ves čas lačna, je o pomoči Slovenije dejala: »Živjo, prijateljski iz Slovenije, kako ste? Jaz sem tu s svojim bratom Samuelom. Čakava na fino zelenjavno juho, da bi lahko rasla, postajala močnejša in si napolnila želodčka. Juho bom jedla dvakrat! Hvala, Slovenija!«

Projekt »Za odprto, pravično in trajnostno Evropo v svetu – Projekt predsedovanja EU 2020–2022« sofinancirajo Evropska unija, Ministrstvo za javno upravo in Ministrstvo za zunanje zadeve, izvaja pa Platforma SLOGA v sodelovanju s Slovensko karitas. Stališča in mnenja v nobenem primeru ne odražajo stališča ali mnenj financerjev.

Svoj dar za Venezuelo lahko nakažete na:
Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 0214 0001 5556 761

- namen: Otroci Venezuela, sklic: 00 855
(za pomoč venezuelskim otrokom in družinam)
- namen: Pomoč Venezueli, sklic: 00 850
(za pomoč Slovincem)

Srčna hvala za vsak dar!

26 TEŽAVE SE REŠUJEJO S SKUPNIMI MOČMI PRI SKRBI ZA DRUGE

Jana Lampe

Spodbujamo varne in urejene poti migracij ter solidarnost z migranti na poljsko-beloruski meji

Slovenska karitas skupaj s Caritas Europa ob mednarodnem dnevu migrantov poziva oblikovalce politik, naj olajšajo mobilnost ljudi, saj iščejo le varnost in boljše pogoje za življenje. Ljudje na poti so človeška bitja, vsak s svojo zgodbo. Svoj dom zapuščajo in prečkajo meje iz različnih razlogov. Med drugim zaradi iskanja zaščite pred vojnami, konflikti in preganjanjem, zaradi lakote in drugih posledic podnebnih sprememb, iskanja dela za preživetje in dostojnejše življenje, študija, združitve z družinskimi člani. Kakor z vsakim človekom je treba z migranti ravnati tako, da se ohranja človeško dostojanstvo. Treba jim je omogočiti varne, urejene in redne poti v Evropo na način, da ne bo treba graditi zidov in ljudi na poti ne bodo žrtve nasilja. Hkrati pa jim je treba na tej poti omogočiti osnovne človeške dobrine. Slovenska karitas ob tem začneja z akcijo zbiranja sredstev, s katero spodbuja k solidarnosti za pomoč migrantom na Poljskem ob meji z Belorusijo.

Migranti in tisti, ki zagovarjajo njihove pravice, se v Evropi, kjer v zadnjih obdobjih prevladujejo politike strahu in zavračanja, soočajo s posebno težkimi trenutki. Usodni brodolomi za migrante, ki so izgubili življenje v Rokavskem prelivu in Sredozemskem morju (v sledenjem 1.369 migrantov v letu 2021), ljudje, ki jih na meji z Belorusijo puščajo umirati v mrzlih gozdovih na pragu EU, nešteto izgonov in vračanje migrantov v Grčiji in na balkanski migrantski poti je le nekaj primerov.

Tudi mnoge begunke iz Sirije, ki so pribežale v Libanon, so žrtve spolnega nasilja. **Caritas Libanon jim pomaga s celostno oskrbo v dveh zavetiščih**, preko projekta, ki poteka v partnerstvu s Slovensko karitas in s sofinanciranjem Ministrstva za zunanje zadeve RS. Koordinatorica projekta **Hessen Sayah** je povedala eno izmed zgodb begunk, ki je bila žrtev nasilja: »M. je 16-letno dekle, ki je v Libanon je prišlo z

mamo. Njen oče je umrl v Siriji. Po očetovi smrti se je mati začela ukvarjati s prostitucijo. M. je obvezovala, naj dela z njo, čeprav ni želela. Ko je prišla v zavetišče Caritas Libanon, je imela težave s spanjem in samomorilne misli, zaradi česar je bilo potrebno psihiatrično zdravljenje, saj je zbolela za posttravmatsko stresno motnjo. Sedaj ji gre že bolje, saj se že smeji.«

Močno se pridružujemo sporočilu **papeža Frančiška**, ki je med obiskom v Grčiji na Lezbosu 5. decembra letos opozoril na obstoječe razmere, nevredne človeka: »Zaskrbljujoče je slišati predloge, da bi se skupna sredstva uporabila za gradnjo zidov in bodeče žice kot rešitev. [...] Vendar se težave ne rešujejo in sožitje ne izboljšuje z gradnjo višjih zidov, temveč s skupnimi močmi pri skrbi za druge v skladu s konkretnimi možnostmi vsakega in ob spoštovanju prava, pri čemer ima vedno prednost neodtujljiva vrednost življenja vsakega človeškega bitja.«

Ob tem na **Slovenski karitas vabimo h konkretni solidarnosti z migranti**, ki so čez Belorusijo prišli na Poljsko in so brez osnovnih dobrin. Zbrana **sredstva bodo posredovana Caritas Poljske**, ki bo migrantom pomagala z osnovnimi potrebščinami za življenje, otrokom migrantom zagotovila tudi izobraževalne in ustvarjalne pripomočke, opremila otroška igrišča in izobraževalne sobe za otroke v sedmih centrih za migrantske družine na Poljskem, kjer bo izvajala tudi integracijske delavnice in psihološko pomoč za odrasle in otroke. **Pomagajte lahko z SMS sporočilom KARITAS5 na 1919 z vrednostjo daru v višini 5 EUR ali z nakazilom na:**

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 02140-0015556761, sklic: SI 00 840
namen: Pomoč begunci

POGLED V LETO 2012

Naš Žarek dobrote je naš žarek upanja!

Imre Jerebic

Da, imamo svoj mesečnik. Naslovili smo ga na posamezne sodelavce Karitas, da bi bil za vsakega zares žarek upanja in dobrote, ter na druge naše sodelavce in partnerje pri našem delu.

Seveda ne moremo mimo dejstva, da pisana in govorena beseda dostikrat nima prave teže in izgublja svojo vrednost. Zato se tudi v mesecu januarju, ko v ospredje postavljamo vrednoto verskega tiska, sprašujem, kaj nam – sodelavcem Karitas – pomeni naš časopis.

Ali ga vzamemo v roke, poiščemo v njem nekaj za svojo dušo, dobimo nekatere odgovore kot popotnico za svoje delo ... ali pa je le ena izmed brezplačnih revij, ki prav hitro roma v koš z mislijo »spet toliko papirja za prazen nič«?

Kljub morda različnim pogledom menim, da:

- se preko Žarka dobrote Božja BESEDA učlovečuje danes med nami. Ne gre za drzno misel, ampak za priložnost, za Božjo naklonjenost nam – sodelavcem Karitas, ki opravljamo svoje poslanstvo v imenu te Besede.
- se preko Žarka dobrote učimo spoštovati človeško dostojanstvo naših uporabnikov, ki jim delimo takšno in drugačno pomoč. Na različne načine sledimo in razmišljamo o pereči socialni problematiki, skozi svoja očala o pastoralnem letu ali o evropskem letu s socialno tematiko.
- je preko Žarka dobrote več solidarnosti med nami in v našem narodu, kajti znamo ob pravem času potrkati na srca dobrih ljudi ter jim približati različne stiske, da postanejo del nas in seveda tudi terjajo naš pozitiven odgovor.
- preko Žarka dobrote postajamo veliko srce, ki čuti, vidi, sliši in se razdaja tam, kjer je trenutna potreba. Postajamo srce Samarijana, ki si zna naložiti breme in ga tudi odložiti, ko pride čez cesto – in tudi v tem dejstvu je veličina srca.

27

NAGRADNA KRIŽANKA januar

Monika Nared

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17. 1. 2022 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in karaja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Nagrajenci novembrske nagradne križanke:

1. nagrada: **Anica Lamperger**, Ptujka Gora
2. nagrada: **Jože Pezdirec**, Metlika
3. nagrada: **Anica Škulj**, Ortnek

Nagrade:

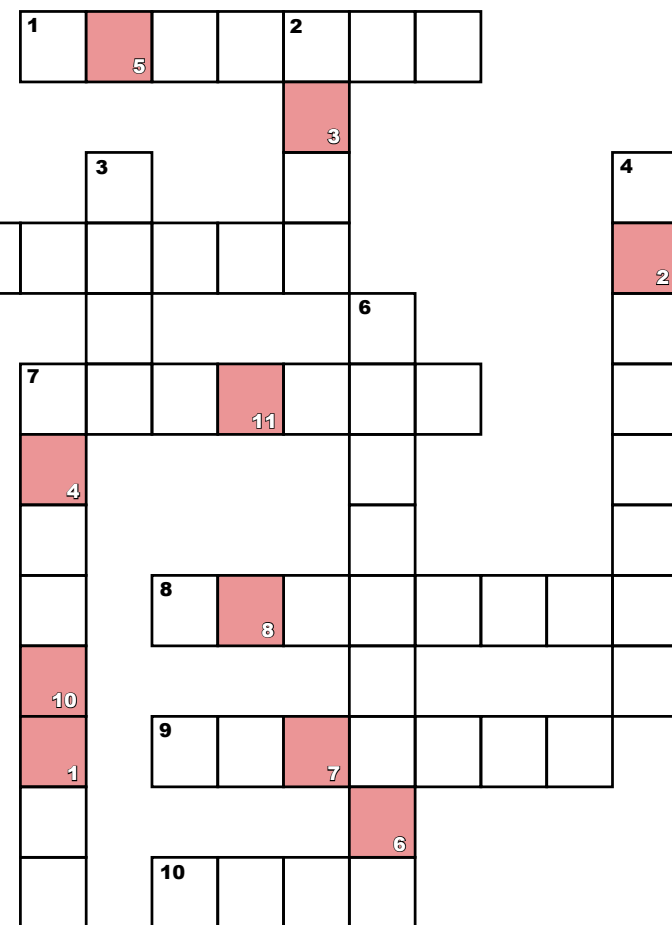
1. nagrada: **Majica Karitas**
2. nagrada: **blok Karitas**
3. nagrada: **USB ključek**

Nagradno geslo:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

Navpično:

- 2 aktiven vulkanski kompleks, ki se nahaja na vzhodni obali Sicilije
- 3 daljši moški suknjič temne barve
- 4 en od svetih treh kraljev
- 5 slovenska slikarka in ena najpomembnejših knjižnih ilustratork, Jelka...
- 6 naprava za obglavljanje obsojencev
- 7 staro slovensko ime

Vodoravno:

- 1 spremljevalec Miklavža
- 5 betlehemska zvezda
- 7 obredni kruh, pečen za božične praznike
- 8 koruzna slama
- 9 katoliška nacionalna radijska postaja - Radio _____
- 10 vdor bolezenskih mikrobov in njihovih strupov v kri

Mladi voditelji Počitnic Biserov so že vstopili v načrtovanje za leto 2022 in pridobivanje novih znanj, tokrat s področja prve pomoči.

312 Miklavževih angelčkov je pomagalo Miklavžu obdariti 538 otrok in mladostnikov iz socialno ogroženih družin po vsej Sloveniji.

Sodelavci Karitas pri postavljanje Jaslic v Škofijskem domu Vrbje

»Slišim te«, je odmevalo na tridnevnem srečanju sodelavcev ŽK v Črnomlju.

Pisanje pisem za lepši dan na roko je bil izziv mladih v mesecu decembru. Uspeli so in povezali preko 3.500 mladih in starih v lepih željah.

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

